

Popický zpravodaj

SLOVO STAROSTY	str. 1
OBECNÍ ÚŘAD INFORMUJE	
Kanalizace.....	str. 2-3
Rekonstrukce komunikací	
Infokanál.....	str. 4
Knihovna	
Bloodpad	
ZE ŽIVOTA OBCE	
Čarodějnice.....	str. 5
Vinaři v roce 2015.....	str. 6
Střelnice.....	str. 7
Brigáda na hrázi	
Dětské hody.....	str. 8
Poprvé coby přespovní	
Vavřínek.....	str. 9
Letní noc	
Babské hody.....	str. 10
Vystoupení v penzionu.....	str. 11
Indiánský víkend.....	str. 12
Rybářské závody a ukončení prázdnin.....	str. 13
Krojované letní hody.....	str. 14-15
ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA	
Pasování na čtenáře.....	str. 16
Den matek	
Degustační koše	
Závěr školního roku	
Den dětí.....	str. 17
Třetíáci, čtvrtáci.....	str. 18-20
Mateřská škola.....	str. 20-21
ZE ŽIVOTA POPICKÉ FARNOSTI	
Popické zvony II.	str. 22
Z HISTORIE OBCE	
Půlstoletí jezdeckého oddílu I.	str. 23-24
Naši nejstarší sousedé I.	str. 24-26
Rudoarmějci zemřelí v Popicích.....	str. 27
SPORT	
Fotbal.....	str. 28-29
TJ Palava.....	str. 30
Plavci	
Osobnost obce - Jan Singer.....	str. 31
Plán kulturních akcí	
SPOLEČENSKÁ RUBRIKA	
OSTATNÍ	
Amerika I.	str. 33-35
Poděkování redakce čtenářům	
Soutěž o nejlepšího tanečníka verbuňku.....	str. 36
Procházka po Popicích	
Učitelské historky	
REKLAMA, INZERCE	
TITULNÍ STRANA - Babské hody	
ZADNÍ STRANA - Letní hody	

V jarních a letních měsících se jako každoročně rekonstruovalo v objektech základní a mateřské školy. V mateřské škole se pokládala dlažba ve dvoře a před vjezdy. Akce probíhala za účasti pracovníků obce. Finální dlažbu položil pan Herman ze Starovic. Celkové náklady se vyšplhaly na 144 669,- Kč, včetně materiálu.

V průběhu prázdnin prošel interiér školky velkou rekonstrukcí. V polovině místností se vyměnily podlahy, které byly již několik let v havarijním stavu. Splnili jsme i podmínku hygieny, která po nás vyžadovala větší svítivost v budově. Vyměnili jsme světla v celé budově mateřské školy. Tyto stavební práce vyšly obecní pokladnu na 361 554,- Kč.

Paralelně probíhaly stavební práce na budově základní školy, kde došlo k výměně krytiny, včetně několika trámů, které již měly životnost za sebou. Celkové finanční náklady na tuto akci byly 718 200,- Kč.

Začátkem června jsme obdrželi ze Státního fondu životního prostředí příznivé zprávy. Všechny naše žádosti o dotace byly úspěšné.

V první dekádě srpna byly zahájeny stavební práce na zpevnění a stabilizaci strmého svahu nad Myslivnou. Stabilizace bude zajištěna pomocí kotvené železobetonové opěrné konstrukce založené na vrtaných železobetonových pilotách. Ekonomicky nejvýhodnější nabídku podala společnost Porr, a. s. Nabídnutá cena byla 6 949 019,- Kč. Ukončení prací se předpokládá koncem měsíce října.

V první polovině září začnou práce na projektu: „Návrh biocentra Na Uherčicku v k. ú. Popice“. Jedná se o výsadbu dřevin v lokalitě Hochberk (za Myslivnou směrem na Uherčice). V projektu se počítá s výsadbou 999 kusů stromů (z toho 821 listnatých, 178 kusů ovocných), 290 kusů keřů a osazení trávníku na ploše 4 450 m². Stromy budou vysazeny v oplocence s 8 vstupy (brány). Ekonomicky nejvýhodnější nabídku na tento projekt podala společnost VYKRUT, zahradní služby a. s. Její nabídnutá cena byla 2 272 615,- Kč. Projekt by měl být dokončen do konce října 2015.

Třetí úspěšná žádost se týkala projektu „Úprava zahrady u budovy MŠ Popice“. Projekt se týká úpravy stávající zahrady, odstranění nevyhovujících prvků, doplnění zeleně s provedením terénních úprav a vybavení zahrady novými herními prvky v přírodním stylu. Projekt zahrady – dětského hřiště je navržen tak, aby splňoval potřeby mateřské školy a měl by sloužit

V prvním kole soutěže byly podány dvě nabídky, které jsme ovšem museli vyloučit, z důvodu insolventnosti obou společností. V druhém řízení byla ekonomicky nejvýhodnější nabídka společnosti Lesy Horňácko, s. r. o. Její nabídnutá cena byla 701 200,- Kč. Na projektu se začne pracovat koncem září. Projekt má být dokončen do konce října 2015.

V průběhu celého roku pokračovaly stavební práce na výstavbě kanalizace a rekonstrukce komunikací. Tato témata jsou probrána v další části zpravodaje

Na srpnovém zasedání zastupitelstva bylo rozhodnuto o obnově rybníka na ulici Rybníček. Její provedení záleží na obdržené dotaci ze Státního fondu životního prostředí.

Obnova katastrálního operátu

Jistě všichni víte, že v intravilánu naší obce již od loňského roku probíhá obnova katastrálního operátu novým mapováním. Na základě sdělení pracovníků Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj vám mohu sdělit, že ke konci července byla ukončena první etapa obnovy operátu – zjišťování průběhu hranic.

V současné době probíhají práce v rámci druhé etapy mapování – nové měření. Tato etapa by dle předpokladů měla být ukončena v průběhu října tohoto roku.

Následující třetí etapa – kancelářské zpracování nového katastrálního operátu - se již vlastníků pozemků v naší obci dotkne pouze v minimální míře. Předpoklad ukončení třetí etapy je v termínu podzim 2016.

Před vyhlášením platnosti nového katastrálního operátu proběhne na podzim roku 2016 po dobu deseti pracovních dnů námitkové řízení, v jehož rámci dojde k vyložení nového operátu k nahlédnutí v prostorách Obecního úřadu v Popicích, přičemž všichni vlastníci nemovitostí v dotčeném území budou mít možnost nahlédnout do nového operátu, porovnat nový stav se stavem dosavadním a v případě nesouladu podat námitku ke katastrálnímu pracovišti v Hustopečích

Na závěr Vám chci popřát krásný podzim a vinařům velkou úrodu kvalitních hroznů.

Marek Sekanina, starosta obce

KANALIZACE

V pondělí 31. srpna 2015 byla oficiálně dokončena stavba „Společná ČOV a kanalizace pro obce Popice a Strachotín – II. etapa“ s mírnými vadami a nedodělky, nebránící však provozu. Prakticky to znamená, že od 1. září 2015 je kanalizační řad včetně přečerpávacích stanic plně v provozu a všichni občané se mohou bez omezení postupně připojit. V následujících dvou měsících bude zhotovitel pracovat na odstranění nahlášených vad a uvede plochy dotčené výstavbou do původního stavu.

Do schránek obdrží majitelé rodinných domů a objektů písemný dokument, ve kterém bude vysvětleno, jak postupovat při napojení na domovní přípojku. Ve stručnosti se pokusím nastínit, jak by mělo připojení do domovních přípojek probíhat formou otázek a následných odpovědí.

Mám-nemám revizní šachtu

Předávacím bodem mezi veřejnou a soukromou přípojkou je revizní šachta. Pokud z nějakého důvodu nemáte před objektem revizní šachtu, musíte se napojit na konec potrubí, které je ukončeno v zelené ploše, případně jinak vyznačeno /např. tyčí/. Pokud Vám není známo, kde je předávací místo, musíte zajít na obecní úřad či sídlo svazku, kde Vám bude poskytnuta informace, kde se předávací místo nachází.

Od kdy se můžou začít napojovat domácnosti na kanalizaci?

Připojení domácností s revizní šachtou, bude možné ihned.

Do kdy musí být domácnosti napojeny na kanalizaci?

Po vyhlášení co nejdříve. Nejpozdějším termínem bude konec prvního čtvrtletí roku 2016. Pokud někdo ani termín nestihne, musí se individuálně domluvit na příslušné obci či v sídle svazku. Kdo se nenapojí, bude muset prokazovat, jak nakládá se splaškovými odpady. Platí to i pro občany, kteří se nenapojili v rámci I. etapy či pro občany z ulice Hlavní, kteří nejsou doposud napojeni na kanalizační řad.

Které splaškové odpady se mohou napojit do nové kanalizace?

Do kanalizace se budou pouštět veškeré splaškové odpady z domácností. To znamená toaleta, koupelna, kuchyně a pračka. Naopak do splaškové kanalizace nesmí být napojeny povrchové, dešťové vody, toxické látky, výpalky z meruněk či švestek, oleje nebo kvasnice z výroby vína. Napojení a následné vypouštění se bude provozovatelem kontrolovat.

Kdo bude zajišťovat samotné napojení domácností na kanalizaci?

Napojení na kanalizaci bude úkolem jednotlivých domácností a majitelů nemovitostí, a to na vlastní náklady.

Jaký je postup pro napojení na kanalizační řad?

Provést samotné napojení, buď svépomocně, anebo prostřednictvím odborné firmy. Před provedením zásypů přivolat zástupce DSO ke kontrole napojení kanalizačního potrubí. Do splaškové kanalizace nesmí být svedena dešťová voda!

Pověřenými osobami jsou :

- pracovník svazku pan Podbřecký 724 841 827
- starosta obce Popice Marek Sekanina 725 111 293
- místostarosta obce Popice Ing. Stanislav Málek 774 987 778

Kontrolu si předem osobně nebo na uvedených telefonech domluvte. Po provedené kontrole proveďte zásyp a samotné napojení ohlaste z důvodu evidence na obecním úřadě, kde s vámi bude sepsána smlouva.

Jaký materiál máme použít při napojení na kanalizační řad?

K napojení použijte potrubí z materiálu PVC DN 150. Obsyp potrubí pískem frakce 0-4: 10 až 15 cm pod potrubí a 10 až 15 cm nad položené potrubí. Zbytek zásypu může tvořit zemina. Upozorňujeme, že se nelze napojit na septik!

Kolik, od kdy a komu se bude platit stočné?

Pro rok 2015 prozatím není stanoveno výše stočného, cenu určí členská schůze DSO na nejbližším zasedání. Stočné se vypočítává na základě předem nastavených podmínek SFŽP a provozních nákladů. Za rok 2014 je výše stočného stanovena na 1 329,- Kč za osobu. Platilo se paušálem. Od roku 2015 dochází ke změně. Výše stočného se bude vypočítávat podle stavu vodoměru za vodné. Ti z Vás, kteří budou používat užitkovou vodu ze studny, si musí nainstalovat na vlastní náklady vodoměr do studny. Úhrada za stočné bude součtem vodoměru ze studny a z vodovodního řádu.

Co když se některá domácnost nenapojí?

Domácnosti, které se nenapojí na kanalizaci, budou muset průkazně dokládat pověřeným orgánům, jakým způsobem likvidují splaškové odpady (odbor životního prostředí Hustopeče anebo inspekci životního prostředí), kterým budete muset předložit, jakým způsobem likvidujete splaškové odpady (těsnost jímky, doklad o likvidaci odpadních vod z ČOV, doklad kdo Vám vyvezl splaškové odpady – zda má oprávnění tuto činnost vykonávat, případně veškerou dokumentaci a povolení k domácím čistírnam).

Kolik se bude platit za zřízení kanalizační přípojky?

Majitel nemovitostí zaplatí poplatek ve výši 3 000,- Kč za připojení ke kanalizaci. V poplatku je zahrnuta projektová dokumentace k příslušné přípojce, poplatek za územní souhlas ze stavebního úřadu z Hustopeče a revizní šachta. Po zaplacení této částky bude mezi provozovatelem kanalizace a majitelem nemovitosti sepsána Smlouva o součinnosti a finančním příspěvku na vybudování inženýrských sítí. Existence revizní šachty u přípojky nemá vliv na výši tohoto poplatku.

Platbu prosím proveďte v sídle svazku nebo na OÚ v Popicích v hotovosti, po dohodě můžete i převodem.

Sídlo DSO Strachotín-Popice:

Strachotín, Osvobození 87 (budova obecního úřadu)

Kontaktní osoba : paní Janásová, tel 724 340 948

Jaké smlouvy se budou sepsávat s majiteli nemovitostí?

S každým majitelem nemovitosti bude sepsána smlouva o odvádění a čištění odpadních vod mezi provozovatelem (ČOV Strachotín, Popice) a majitelem či vlastníkem nemovitosti. Přílohou Smlouvy je Přihláška k odběru a taktéž Žádost o odpočet stočného. Smlouvy včetně příloh obdrží vlastníci nemovitostí do poštovních schránek. Zároveň jejich plné znění bude na webových stránkách obou obcí v záložce ČOV Strachotín - Popice, v sekci dokumenty.

Marek Sekanina

REKONSTRUKCE KOMUNIKACÍ

První proces položení stabilizace (či kufru) byl ukončen na všech ulicích koncem července. Nyní probíhá pokládka asfaltové směsi na ulicích U Kapličky, Sklepní a část ulice Krátká.

Na závěr bude provedena rekonstrukce vozovky na ulici Větrná a druhá část na ulici Krátká (náměstíčko). Tím bude ukončen druhý proces, což je pokládka asfaltu. Položení asfaltu na těchto ulicích se předpokládá nejpozději v druhé polovině měsíce září. Následně s pokládkou asfaltu na ulici Větrná bude položen asfalt i na odfrézovanou část vozovky na ulici U Jízdárny. Po položení asfaltu se zhotovitel bude věnovat stavebním úpravám za obrubami na jednotlivých ulicích. Jedná se o opravy dotčených vstupů, vjezdů a chodníků. Na závěr proběhne dosazení zeleně.

Velmi důležitá je informace, že až do předání díla zodpovídá za stav na uvedených ulicích zhotovitel stavby (OHL ŽS, a.s.). I z toho důvodu jsou na některých ulicích dopravní značky, které většina občanů vůbec nerespektuje. V případě, že se někomu z Vás cokoliv stane, ponese za svůj čin plnou odpovědnost. Proces položení asfaltu je ze dvou vrstev (pokladní a obrusný). Na všechny občany apeluji, aby při položení podkladního asfaltu na uvedenou vozovku nejezdili. Přece si nezkazíme kvůli pár jedincům novou asfaltovou komunikaci.

Předložení dalších informací, týkajících se rekonstrukce vozovek v obci Popice na ulicích Lipová, U Kapličky, Nová, Krátká a Sklepní (kolem obecního úřadu):

- 1) Za prostor staveniště po celou dobu zodpovídá zhotovitel (tudiž OHL ŽS, a.s.)
- 2) V rámci rekonstrukce komunikace se opravují i vjezdy a vstupy, většinou v pásmu 1 až 2m (konkrétně určeno situačními výkresy) od silniční obruby. Vstupy budou z dlažby formátu 20x20cm a vjezdy z formátu 10x20 cm, oboje do lože z drčené kameniva.
- 3) Totéž platí pro přilehlé chodníky podél komunikace
- 4) V rámci rekonstrukce budou opraveny i přilehlé plochy zeleně (opět v pásu 1 až 2m od obrubníku komunikace), kam bude navedena kvalitní ornice a vypěstován nový trávník
- 5) Pokud vlastník domu má jinou představu o řešení vjezdu či vstupu (např. betonový potěr, stávající rozebraná dlažba apod.), musí projednat změnu se starostou obce a technickým dozorem objednatele. Bez jejich odsouhlasení změny nemůže zhotovitel díla jejich přání splnit, jelikož je nucen se řídit platnou projektovou dokumentací a smlouvou o dílo
- 6) Pokud zhotovitel povolí vjezd osobních vozů na staveniště za účelem vjezdu na pozemek vlastníka domu, tak za podmínky, že nově položené silniční obruby lze přejet nejdříve za 3 dny
- 7) Pokud si vlastník domu provizorně upraví oblast okolo obruby či v prostoru vybouraného vjezdu, aby mohl přejet vozidlem, bude muset tyto úpravy odstranit nejpozději před realizací dlažeb
- 8) Vlastník vozidla zodpovídá za škody způsobené na staveništi.

Na závěr kontakt na stavbyvedoucího této akce:

Ing. Antonín Pokorný, GSM: **602 776 543**, e-mail: **kopstavpokorny@volny.cz**.

Datum předání a převzetí komunikací je naplánováno na 31.10.2015.

Marek Sekanina

Zprávy ze zasedání Zastupitelstva obce Popice
naleznete na webových stránkách obce
v rubrice „Dokumenty“
www.obecpopice.cz/obec/obec/dokumenty.htm

INFOKANÁL

Kritické hlasy snad utichly, nebo alespoň k mému uchu nedolehly. Zřejmě zafungovala poslední inovace, a to zařazení shrnutí (RYCHLÝ PŘEHLED ZPRÁV) za každý čtvrthodinový blok infokanálu.

Dolehla ke mně však zpráva, že si mnozí z Vás již navykli pustit si televizi v ten správný čas, aby si prohlédli jen to, co chtějí vidět. Nebylo mým záměrem posadit Vás na hodinu k televizi, ale naopak ušetřit Vám čas a umožnit Vám pomocí časování sledovat jen to, co chcete.

Jistě se Vám už někdy stalo, když jste si pustili infokanál mezi 19 - 24hodinou, že snímky běžely nesmyslně rychle jeden za druhým. To se Vám podařilo trefit se do doby, kdy spouštím nový soubor na druhý den a potřebuji se rychlým posunem dostat na aktuální snímek v aktuálním čase. V tomto případě stačí počkat několik vteřin, než najdu to správné místo, kde posun zastavím a pak už vše běží, jak má. Pro ty z Vás, co infokanál v televizi nalaďen už nebo ještě nemáte, doporučuji obrátit se na pana starostu, jistě Vám poradí, co dělat.

Ten, kdo má původní kabelové připojení od obce, má tuto službu zdarma.

Pokud ani tak infokanál mít nebudete, máte možnost prohlédnout si ho **na obecních internetových stránkách** www.obecpopice.cz/zivot/infokanal.htm

Soubor je ve formátu PDF, a protože se v tomto formátu nedají zobrazit krátké videoupoutávky a titulkový "RYCHLÝ PŘEHLED ZPRÁV", jsou tyto soubory vloženy zvlášť, pod infokanálem - viz obrázek.

Nově je možné některé důležité aktuality, pozvánky, upoutávky, fotogalerie a videa sledovat také **na facebooku, v uzavřené skupině "Popice"**, která má v současnosti cca 100 popických členů. A další pomalu přibývají, takže pokud ještě nejste členem, připojte se.

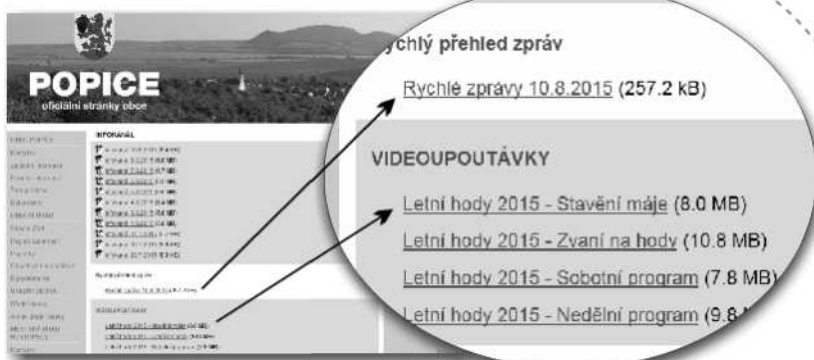
Na závěr chci poděkovat všem, co se občas ozvou a nějakým postřehem, zprávou, nebo článkem přispívají. Však sami vidíte, že jen zde, ve zpravodaji, příspěvků stále přibývá a to je dobře. Nedávno mi dokonce přišla velmi milá zpráva od občana Popic, žijícího v zahraničí, v níž děkoval za kvalitní informování o dění v Popicích, které pravidelně na dálku sleduje.

Takže nezbyvá než popřát, ať v našich popických médiích (Infokanál - Obecní web - FB skupina Popice - Popický zpravodaj) najdete vždy to, co potřebujete.

A nebojte se mě kontaktovat, **nekoušu!**

Kontakt: **Lída Novotná, K Myslivně 169, Popice**

tel.: 737 588 341, e-mail: noly@volny.cz

Obecní knihovna

V měsíci říjnu proběhne týden knihoven, kdy se uskuteční besedy pro školu a školku. V prosinci pak bude pro děti a jejich rodiče připravena Vánoční dílna.

Paní knihovnice je ochotna méně pohyblivým lidem a seniorům nosit knihy domů. Objednávat si je můžete v pondělí od 16 - 18 hod. K doručení by došlo v průběhu týdne.

Telefonní kontakt na paní knihovnici:
739 069 409

NOVÉ KONTEJNERY na bioodpad

V obci jsou rozmístěny kontejnery na bioodpad pro jednotlivé ulice na těchto místech:

- **na ulici U Jízdárny** - naproti jezdeckému parkuru (ulice Větrná, ulice U Jízdárny)
 - **na ulici Široká** - parčík (ulice Široká)
 - **na ulici Široká** - u zdravotního střediska (ulice Široká, ulice Nádražní)
 - **na ulici Hlavní** - u Základní školy (ulice Hlavní)
 - **na ulici Hlavní** - naproti domu paní Komárkové (ulice U Kapličky, Nová, K Myslivně, Krátka a Hlavní)
 - **na ulici Lipová** - naproti domu rodiny Příbylové (ulice Lipová, ulice Nová) u fotbalového hřiště
- Kontejnery se budou vyvážet jednou za 14 dní, vždy ve středu (kryje se s vývozem komunálního odpadu)

Do kontejnerů patří:

odpad rostlinného původu z **domácností** - zbytky jídel rostlinného původu, zbytky ovoce, zeleniny včetně citrusových plodů, květiny, čajové sáčky, skořápky z vajec, kávový odpad včetně filtrů a ubrousků **ze zahrad** - listí, tráva, drobné větve, seno, plevel, sláma, zbytky ovoce a zeleniny, celé rostliny, zbytky rostlin, zemina z květináčů, třísky, piliny, trus malých býložravých zvířat.

Do kontejnerů nepatří:

zbytky jídel živočišného původu, jedlé oleje, kosti, maso, uhynulá zvířata, plasty, sklo, kovy, kameny, nebezpečný odpad, směsný komunální odpad, stavební odpad, textil, cigarety, popel, uhlí, jednorázové pleny.

Čaroději, čarodějnice a čarodějčata...

**Toto oslovení zvalo všechny na
tradiční pálení čarodějnic 30.4.2015.**

Třicátý duben je čas, kdy se každá správná čarodějnice či ježibaba poohlíží po jeksepatri povětrném koštěti. Mají ostatně nejvyšší čas, protože večer je musí tento tradiční dopravní prostředek odvézt na nejbližší čarodějnický slet. Členky Spolku popických žen, které tuto akci pro děti a jejich rodiče pořádají, se na tento večer promění na čarodějnice. Členkou čarodějnic se však může stát pouze zástupkyně "rodu Homo megeras obludus".

Každá čarodějnice obdržela "Letecký průkaz". Držitelka tohoto průkazu je oprávněna létat ve všech letových hodinách, nejvýše však 999 K.O. (kocourích ocasů). Při snížené viditelnosti musí mít koště osvětleno černým kocourem se zeleně svítícíma očima. Dospělým čarodějnicím se létání povoluje pouze v podroušeném stavu s minimálním obsahem mandragory v krvi 0,894 promile. Tento letecký průkaz platí pro skupiny:

- bezmotorové koště
- motorové koště
- mop
- vysavač

Platnost tohoto průkazu je omezena na příštích 100 let.

Letos jsme tuto akci pojali formou čarodějnické cesty, kde na děti - malá čarodějčata - čekalo spoustu zábavných čarodějnických zastavení. Čarodějčata se při letu terénem musela také umět orientovat a včas doletět na slet všech čarodějnic. Tam je čekala diskotéka s čarodějnicí a kosmetický salon MAGIE, dětmi tak oblíbené malování na obličeje. U plápolajícího ohně pálily čarodějnice, čímž symbolicky vyháněly zimu a zlé síly. Do podvečerní krajiny se nesly tóny kytary a zpěvy dětí. Všichni si pochutnávali na opečeném vuřtu.

Věříme, že si děti den na sletu čarodějnic užily se vším
všudy.

MM

Vinaři v roce 2015

část 1.

Zimní měsíce, obzvláště v počátku roku, tráví vinař hlavně ve sklepě. Říká se, že i z dobrých hroznů se dá udělat špatné víno. Jsou-li hrozny tak poškozené jako v loňském roce, je umění z nich udělat víno průměrné kvality a dokáže-li z takovéto suroviny udělat někdo nadprůměrné víno, je to „pan vinař“.

Naši vinaři se pravidelně zúčastňují výstav místních vín v okolních vesnicích a tak si ověřují kvalitu svých vín. Bylo až překvapivé, kolik kvalitních vín z ročníku 2014 se na těchto výstavách prezentovalo. Ani počet vystavených vín nebyl výrazně nižší, ba naopak - na některých byl počet vystavených vín i vyšší.

Místní výstava vín v Popicích je již mnoho let pořádána v samém závěru sezóny výstav vín, proto bylo pro nás překvapivé množství vystavených vzorků vín – 320 bílých, 42 rosé a klaretů, 164 červených a 18 prezentačních vzorků. Celkem 544 vín. Poznámka pro nevinaře – víno rosé, či klaret je vyrobeno z modrých hroznů. Poprvé byla představena prezentace vín od 3 popických vinařských společností – Sonberku, Gotbergu a rodinného vinařství Židek. Tyto prezentační vzorky nebyly bodovány degustačními komisemi. Mezi bodovanými vzorky vín bylo nejvýše hodnoceno červené víno Frankovka, ročník 2013, z Vinařství Tři Čtvrtě z Bořetic následováno Veltlínským zeleným, ročník 2014, Jiřího Kozla z Vranovic, Veltlínským zeleným, ročník 2013, Pavla Rottera z Uherčic a Frankovkou, ročník 2014, Sabiny Wenischové ze Strachotína. Cenu za nejlepší kolekci vín domácích vinařů získalo vinařství Stanislava Málka. Věcné ceny oceněným vinařům předal senátor Parlamentu ČR Ing. Jan Hajda a starosta naší obce Marek Sekanina. Výstavu navštívilo 350 návštěvníků, podle jejich vyjádření spokojených. K dobré pohodě jistě přispělo vystoupení cimbálové muziky Guráš z Velkých Bílovic.

Podle statistiky meteorologů je dosavadní průběh letošního léta mimořádný. Velký počet tropických dnů i nocí (teplota ve dne vyšší jak 30°C a v noci vyšší jak 20°C) a mimořádné sucho (souhrn srážek za červen a červenec je necelých 60 mm) sužují celou přírodu. Až do konce měsíce července však stav vinic v našem katastru byl obdivuhodně dobrý. Přírůstky letorostů byly velké, a to díky loňským podzimním deštům. Přestože v zimě bylo málo sněhu, je půdní vlhkost na většině viničních tratí ještě dobrá. Pokračující tropická vedra bez deště i v srpnu však již poškozují mladší vinice, které nejsou ještě hluboko zakořeněny. Nastupující fáze dozrávání hroznů však vyžaduje větší přísun vody než jen z půdy, a proto pro kvalitu letošní úrody hroznů budou následující dny a týdny rozhodující. Nebude-li pršet, hrozny budou malé, možná i jinak neduživé. Přijdou-li obdobné deště jako v loňském roce, budou pravděpodobně prskat a hnít.

Starí vinaři říkali, že hodnotit úrodu můžeme až ji máme sklizenou ve sklepě. Proto si počkejme na konec září nebo října, a pak budeme moudřejší.

Josef Urbánek

Závod o přeborníka roku na LK a AT na popické střelnici

V neděli 10. května proběhla na popické střelnici akce, kterou pořádala Českomoravská Myslivecká Jednota, okresní myslivecký spolek Břeclav.

Zastřílíleli jsme si na AT + finále (3 x 25 terčů) a LK (3 x 20 terčů). Každá disciplína byla hodnocena samostatně. Nejlepší střelec okresu Břeclav byl vyhodnocen jako přeborník.

Vítězům byly rozděleny poháry, diplomy i hodnotné ceny. Připravena byla i bohatá kuchyně, která je na střelnici v Popicích již samozřejmostí.

Lovecké a sportovní střelbě ZDAR !!!

Brigáda na hrázi

Dne 23. května 2015 proběhla na naší vodě další z mnoha brigád, které mají za úkol zpříjemnit členům sdružení, ale i ostatním návštěvníkům lov či procházku kolem popické hráze.

Hlavní náplní této brigády byla údržba břehů (sečení trávy) úprava lávky, sběr odpadků apod. Dále byla provedena výsadba nových rostlin do příbřežní zóny. Vysázeny byly sazenice šmelu okoličnatého, kosatce žlutého, puškvorce obecného, sítiny mečolisté, orobince úzkolistého a bahničky mokřadní. Všem účastníkům brigády tímto moc děkuji.

Za Rybářské sdružení Málek Stanislav

Krojované dětské hody potřetí

Již třetí ročník Dětských hodů se uskutečnil v sobotu 23. 5. Děti se sešly před třetí hodinou odpolední, aby společně zahájily hody tradičním průvodem od mateřské školy do kulturního domu.

Odpoledne bylo sice deštivé, ale i přes to se děti i s rodiči a členy Popické chasy směle vydaly do průvodu. Po příchodu krojovaných účastníků a návštěvníků do kulturního domu, mohly hody začít v plném proudu.

Jako první šli na řadu menší zástupci Vavříнку. Vystoupení začalo tancem na písničku "Kdybys měla má panenko sto ovec", následovala choreografie na píseň "Kalamajka" a završil to Zdeneček Peka se zpěvem a verbováním na písničku "U muziky su já chlap". Vystoupení pokračovalo tanci větších dětí na písni "Perina" a "Rež Rež Rež". Po odtancování následovala vrtěná v doprovodu písni "Evičko, Evo".

Hody také navštívili přespolní z hustopečského Krajčárku s připraveným vystoupením. Místní jim, jak se patří, nezapomněli zavdat z „juchaček“ a zábava mohla pokračovat.

Završením odpoledne bylo představení na zremixovanou písničku "Išiel Macek do Malacek". Nutno podotknout, že děti se svědomitě zhostily také zavádění návštěvníků na parket a následné tančení polky a valčíku za doprovodu DH Cyrilky.

I přes zmíněnou nepřízeň počasí byl kulturní dům zaplněn a za to bychom rádi poděkovali všem, kteří dorazili a děti přišli podpořit.

Popická chasa

Poprvé coby přespolní

Vavřínek také zavítal na pozvání do Strachotína, kde vystoupil na besídce ke Dni matek.

Dále se vypravil do Dolních Dunajovic, kde se účastnil Dětských hodů. Děti z Vavříнку byly součástí průvodu, kde si mohli užít sluníčko, které na jejich hodech chybělo.

Mohly se naučit novým zvykům jako žádání o hodové právo nebo verbování hlavního stárka před domem hlavní stárky. Vavřínek měl své vystoupení a nebyl zde jediný. Současně tam vystupovaly také děti z Dunájku, Hrozénku, Jarabáčku, Kucánku a Voděňky. Samozřejmě nesměla chybět společná vrtěná ani společný verbuňk.

Děti si odpoledne pěkně užily a mohli nasát inspiraci do dalších ročníků našich Dětských hodů.

VAVŘÍNEK

V tomto školním roce navštěvovalo Vavřínek 35 dětí. Osvědčilo se rozdělení dětí na starší a mladší. Každé skupince dětí se tak mohla přizpůsobit výuka a více se tak věnovat každému dítěti zvlášť, vše přizpůsobit věku dětí. Co si budeme povídat, starší děti potřebují jiný přístup, jinou výuku než ti mladší.

V tomto duchu se bude pokračovat i v příštím školním roce.

Vavřínek začíná vždy koncem září a končí dětskými hody. Letos to ovšem bylo trochu jinak, poněvadž Vavřínek dostal pozvánku na několik dalších akcí.

Jak jsme již stručně popsali v příspěvku "Poprvé coby přespolní", začátkem května děti vystupovaly společně se stachotínskými školáky a školkáčky na Dni matek ve Strachotíně.

Týden po dětských hodečkách se Vavřínek zúčastnil další besídky, tentokrát naší popické, také ke dni maminek.

A první týden v červnu byly děti pozvány na dětské hodečky do Dolních Dunajovic. Zde získaly děti nové zkušenosti, poněvadž program hodeček byl zcela odlišný od těch našich.

Celý průvod, který se skládal z pěti dětských souborů, v čele s prvním stárkem se vydal k první stářečce. Před domem si vyzval svoji stářečku zpěvem a verbuňkem a po malém občerstvení průvod všech krojovaných následoval na taneční parket na návsi. Po udělení hodového práva panem starostou a úvodním představením jednotlivých souborů, společném verbuňku a vrtěné následovala pásma jednotlivých dětských souborů.

28. srpna Letní noc

Jedna z mnoha letošních tropických nocí. Možná ale poslední, je totiž konec prázdnin. I když jeden zaručený teplotní rekord vzápětí překonává další, brzy to asi skončí. Prý po neděli skočíme z tropického léta rovnou do podzimu. Tak uvidíme. Každopádně dnes je ta pravá letní noc. Dnes se bude v Popicích tančit do rána. Všechny hody, kromě těch Martinských které jsou poměrně daleko, jsou už za námi. Je to úleva, tak pojďme se trochu uvolnit, pobavit, když je ten konec prázdnin.

Popická chasa celou akci dobře zorganizovala, připravila i nějaké ty dobroty na zub a také něco pro osvěžení. Myslím, že se akce povedla.

Lida

Babské hody po sedmé

Sobota 6.6.2015

V nádherných krojích od paní Věrky Škarpové 24 stárek vyrazilo po 13. hodině zvat po dědině. Letos tak trochu jinak. Bez koňského povozu a harmonik. Do pochodu nám ale hrála Horenka z Bořetic. Počasí letos přálo možná až moc. Ale lepší je vždycky sluníčko než voda shora

V 18 hodin byl jako vždy slavnostní průvod dědinou od MŠ k sálu. Samozřejmě se zastávkou u Jednoty a u hostince Schwarz, kde nechybělo víno a koláčky. Večer za sálem nám pan starosta oficiálně předal hodové právo a pak mohla začít hodová zábava. Předtančení "majzlpolka", kterou s námi nacvičovala paní Majka Málková, se myslím líbila všem. Pravda, nebylo to zrovna z moravského soudku, ale i českou polku jsme si zatančily "od podlahy". Při zpívání pod májou nás doprovázely dvě harmoniky, naše Jaruš a Ivuš. Pokaždé se k nám do kroužku přidalo i spousta hodových hostů a zpívali s námi.

Mužácký sbor z Popic na babských hodech nesmí chybět. Muži zazpívali několik zvučných písní pod taktovkou pana Kotlána.

Třešinkou na dortu celého večera bylo půlnoční překvapení. Nastrojené stárky se proměnily na africké ženy. "KOKO BONGO ŠOU" byl sice poslední taneček, ale zábava v rytmu Horenky pokračovala do ranních hodin.

Dovolím si myšlenku za všechna děvčata z našeho "babského spolku": Zorganizovat jakoukoliv akci není zas taková legrace, jak by se někomu zdálo. Trošku nás pak zamrzí negativní reakce, ale ty většinou pramení z úst jedinců, kteří se ani žádné naší akce nezúčastnili. Berme to sportovně, na vesnici už to prostě tak bývá.

Velmi ocenujeme "nasazení" a výdrž několika našich starších stárek. V úmorném horkém počasí s několikakilovým krojem podaly úžasný fyzický výkon. Holky, děkujujme! Jen tak dál. Bez vás by to nebylo ono.

A ještě na závěr bych si dovolila sama za sebe: Vážím si lidí, kteří dělají cokoliv prospěšného pro ostatní. Ted nemám na mysli hasiče, či zdravotníky, ale ty obyčejné lidi, kteří si v této uspěchané době najdou čas na to, aby rozveselili všechny kolem sebe, nebo jim alespon zpříjemnili byt' jen jeden jediný den. Jsem ráda, že mohu být členkou této party děvčat, kterým právě o toto jde a která se drží zásad, že s úsměvem jde všechno líp.

Stárka Jana

Popičtí uchvátili rytmem a zpěvem obyvatele Penzionu

Penzion pro důchodce v Hustopečích navštívili členové Spolku popických žen a Mužáckého sboru Popice. Jídlna penzionu ožila skvělým zpěvem Mužáků, kterému mnozí přizvukovali.

Jejich zpěv střídaly členky Spolku popických žen svým tancem. Vystoupení bylo skvělé i v ne zrovna dostatečném prostoru. Velkým překvapením však bylo vystoupení žen v rytmech Afriky, kterým doslova strhly všechny přihlížející. Popické ženy odtančily tohle vystoupení za bouřlivého potlesku přítomných od začátku až do konce. Po skončení se ozývalo skandování opakovat, opakovat.

Popické ženy ani muže nechtěli obyvatelé jen tak propustit a dožadovali se přidavků. Když ženy opakovaly tanec v rytmu Afriky, strhly natolik vedoucího penzionu pana Bc. Laze, že se k jejich tanci přidal. To teprve bylo veselo! Potlesk a veselí nabralo ještě více na obrátkách!

Z řad přihlížejících obyvatel bylo slyšet jen samou chválu, dokonce se mnozí vyjádřili, že tohle bylo to nejskvělejší, co se zde kdy konalo. Nejsem zase až takový pamětník akcí zde konaných, ale tahle opravdu rozproudila všem krev v žilách a zahřála u srdíčka.

Dovolte mi jménem všech zúčastněných obyvatel upřímně od srdíčka poděkovat všem Popickým za nádherný zážitek. Přejeme jim hodně úspěchů v jejich aktivitách a doufáme, že mezi nás opět někdy zavítají.

Hana Stoklásková, obyvatelka Penzionu

A ještě malý dovětek předsedkyně Spolku popických žen

V neděli 21.6.2015 Spolek popických žen spolu s Mužáky z Popic vystoupili se svými programy v Penzionu pro důchodce v Hustopečích. Vystoupení se líbilo, obyvatelé penzionu byli spokojeni a dokonce si ještě vyžádali přidavek.

Paní Lengálová z Popic, nyní obyvatelka tohoto penzionu, nás pozvala k sobě na návštěvu a darovala nám sponzorský finanční dar 1000Kč, za který ji moc děkujeme. Tuto částku použijeme ve prospěch dětí na Mikulášskou nadílku.

Při loučení jsme se všichni shodli, že se tato akce stane tradicí. Už teď se k babičkám a dědečkům do Hustopečí těšíme. Byli skvělými diváky.

MM

UČITELSKÉ HISTORKY

Ve škole většinou panuje anebo alespoň dříve panoval řád, který neposkytoval mnoho místa na prožití něčeho mimořádného, ale tu a tam se přece občas něco zvláštního přihodilo, například když se ve škole objeví:

Veverka

Před lety jsem se byl podívat jako ředitel na zápis prvňáčků. Ten se většinou koná tak půl roku i více předtím, než dítě nastoupí do školy. Celý příběh se odehrál v době, kdy se u zápisu zjišťovalo, zda je dítě schopno komunikovat s cizí osobou (většinou jeho budoucí učitelkou), pozná barvy, tvary, je schopno přednést básničku, ale celé to zkoušení připravenosti dítěte na školu se nehalilo do hávu putování nějakou pohádkovou říší, jak tomu často bývá dnes. Před dítětem stála paní učitelka a ostatní přítomní – rodiče, další učitelka, která se zápisem pomáhala, a v tomto případě i já jsme sice byli v místnosti, ale stáli jsme až za zády dítěte, takže to hovořilo pouze s jednou osobou. A tu paní učitelka položila obligátní otázku: „Natálko (nejmenovala se tak, ale její jméno také začíná na N), řekneš mi nějakou básničku?“ A ta bez rozpaků a zaváhání spustila: „Když jsem šel na hajzlík, seděl tam trpajzlík,“ a ve stejném duchu pokračovala v přednesu: „trpajzlíku na hajzlíku..., hajzlíkem trpajzlíkem... a trpajzlíka hajzlíka.“ Nám, kteří jsme stáli za holčičkou bylo hej, museli jsme jen udržet smích tak, abychom se nerozesmáli nahlas. Paní učitelka musela ovšem zachovat vážnou tvář – podařilo se jí to. Z druhé básničky, kterou potom na přání paní učitelky holčička recitovala, si už nepamatuji nic, asi to nebyl takový literární skvost. A veverka se toto celé povídání jmenuje kvůli poslednímu verši básničky. Ten poslední verš obsahoval nejen vnitřní rým (to z hlediska literární teorie), ale i přístavek (z hlediska větné skladby). Závěr básně si pamatuji takto: „příběhla veverka, červená prdelka“. Dívka ještě prozradila, že tuto krásnou básničku ji naučil strýček Zabiják. I když se stydím za to, že si toto veledílo nepamatuji celé, třeba se nad čtenářů našeho časopisu smilují popická babička, dědeček nebo teta dnes už bezmála třicetileté Natálky a pošlou básničku ke zveřejnění.

VH

INDIÁNSKÝ VIKEND

Již třetím rokem uspořádala Popická chasa pro děti převážně z Vavříňku dvoudenní akci plnou her a zábavy. Letos na téma „Indiáni“.

Časně ráno 20. června se před místní základní školou začali shromažďovat indiáni. Všichni tuto akci pojali opravdu svědomitě, ošacení všech zúčastněných bylo naprosto na jedničku, a ty nádherné čelenky....

Po přemístění do osady se děti rozdělily do 5 kmenů – Huroni, Šošoni, Komančové, Aztékové a Inkové. Celé sobotní dopoledne ovládla zručnost a fantazie – jednotlivé kmeny si musely vyrobit vlastní týpí, svého indiána, který pak po celé dva dny střežil týpí, sestavit a naučit se tanec svého kmene. Po poledním klidu si malí i velcí indiáni zasoutěžili v opičí dráze. Následovala válečná stezka za pokladem, během níž děti plnily různé úkoly. Posledním a nejdůležitějším úkolem bylo na konci stezky hledání pokladu a vysvobození zakletých indiánů.

Nechyběla letos ani večerní stezka odvahy a po nezbytné večerní hygieně byly děti za svoji statečnost odměněny promítáním pohádky Pocahontas.

Nedělní ráno začalo rozcvíčkou a vydatnou snídaní. Opět následovaly různé hry a vrcholem tohoto víkendu byla přehlídka tanců jednotlivých kmenů. Všechny kmeny předvedly nádherné varianty a všichni si zasloužili pochvalu. Ale vyhrát může jen jeden a toto štěstí se usmálo na kmen Huronů, respektive Hulonů poněvadž tento kmen byl tvořen těmi nejmenšími a písmenko „r“ bylo nad jejich síly.

Celá dvoudenní akce byla zakončena rozdáním diplomů a medailí.

Jsme rádi, že se tato akce opět vydařila. Děti si zaspotovaly, zasoutěžily, zabavily se a alespoň na chvíli se odtrhly od počítačů.

Už nyní se těšíme na příští rok. A jaké že to bude téma??

My už to víme.... a vy se nechejte překvapit.

Tímto děkujeme TJ Sokol Popice za zapůjčení jejich prostor.

Popická chasa

Rybářské závody

V sobotu 27.6.2015 proběhly tradiční rybářské závody pro dospělé na

Popické hrázi. Za krásného sobotního počasí, dobré nálady, kterou jsme si nenechali zkazit ani malou přeháňkou, se všech 37 závodníků dalo do lovu. Za celý závod, který trval 5 hodin, bylo uloveno 54 kusů kaprů a 3 ks bílé ryby. Vítězem letošního ročníku se stal **Viktor Příbyl** s kaprem o délce 96cm, na druhém místě s největším počtem ulovených kaprů se umístil **Jan Straka** a třetí příčku s největší nalovenou délkou ryb obsadil **pan Kadlec z Pouzdřan**. Byla též vyhlášena soutěž o nejmenšího uloveného kapra „Cena Jožky Feráka“, kterou v letošním roce vyhrál pan **Josef Příbyl st.** s kaprem o délce 18cm.

V neděli v 9.00 byly zahájeny dětské závody. Celkem bylo do soutěže přihlášeno 34 mladých rybářů a rybářek. Po tříhodinovém udatném lovu byly známy tyto výsledky: první místo s největším kaprem obsadila **Nikol Stříbrnská** s krásným šupináčem o délce 75cm, druhé místo s nejvíce nalovenými kusy kapra obsadil **Ondřej Topinka**, třetí příčku tentokrát obsadil **Dominik Ferby** s největší celkovou délkou nalovených ryb. Za zmínku jistě stojí také úlovek dnes vzácné ryby lína obecného o délce 45 cm, kterou ulovil **Tomáš Krajča**.

Všem úspěšným lovcům gratulujeme !

Na závěr by popičtí rybáři chtěli velmi poděkovat všem přispívatelům věcných cen do tomboly a v neposlední řadě též všem účastníkům této akce.

Petrův zdar !

Za Rybářské sdružení Popice Málek Stanislav

Ukončení prázdnin na popické hrázi

Velmi vážení přátelé a kamarádi!

Jménem nás, popických rybářů, VÁM VŠEM chci moc a moc poděkovat za skvělou zábavu a hlavně za Vaši účast při ukončení letošních prázdnin na hrázi. Troufám si říct ŽE SE NÁM TO POVEDLO! Věřím že byli úplně všichni spokojeni a doufám že děti ještě víc. Moc Vám všem děkuji a těším se na další akci.

Josef Patka

LETNÍ KROJOVANÉ HODY V POPICÍCH 2015

Přiblížím Vám průběh hodů v Popicích, které jsem měla tu čest absolvovat jako první stárka, a tak veškeré informace budete mít z první ruky.

Vše začalo oslovením popických mladých lidí, kteří se měli možnost přihlásit jako stárci. Většina zájemců byla z Popické chasy. Posléze byl zvolen za prvního stárka Jaroslav Krčmář, který si vybral za první stárku mě Sárku Brychnačovou. Zástupci pořadatelé hodů TJ Sokol a stárci se společně domluvili na přípravách a organizaci. Všichni dostali své úkoly a hody se začaly připravovat.

My stárci jsme se pravidelně setkávali na tzv.: stárkovských, kde jsme zkoušeli zpívat, tancovat a verbovat. Čas se pomalu krátil a vše se rychle přiblížilo.

Předhodový týden byl pro stárky náročný hlavně pro mužskou část. V pondělí před hody jsme si dali odpočinek, ale v úterý vše začalo od trénování nástupu stárků až po učení tradiční zavádky. Středeční odpoledne stárci a jejich kamarádi jeli pro hlavní máji a májky pro své stárečky do Velkých Němčic. Ani nevíte, jak jsme se všechny těšily, s jakou kluci dojedou. Je to nelehký úkol a taky nebezpečný, ale kluci vše zvládli. Čtvrteční den je plný zdobení hodových prostor, čištění májek, chystání, které si zpřijemňujeme zpíváním lidových písní. Nesmím zapomenout, že stárci od středy do pátku u májek spali a hlídali, aby nepřišly k újmě.

A je tu pátek, stavění májek. Dopoledne se všechny májky dozdobily a upevnil se věnec kolem velké máje. Stárci dopoledne se zpěvem linoucím se po vesnici vrtali díry na máje svým stárkám. Velká máje se za účasti stárků a organizátorů hodů TJ Sokol začala zvedat do výše v 17.00 hodin. Přihlížejícím se tájí dech, když velký strom stoupal k nebi. Večer se konala, jako každý rok, předhodová diskotéka. Počasí přálo. A jako tradičně o půlnoci stárci tentokrát v sedláckém duchu odnáší májky svým stárkám před dům.

V sobotu nám počasí opravdu přálo. Odpoledne začalo zvaním občanů na hodovou zábavu, kdy nejprve oslovili krojovaní chlapci za zvuku krásných tónů kapely Skoroňáků našeho pana starostu Marka Sekaninu o hodové právo. Zvaní trvalo do pozdního odpoledne. Pak následovala hodová sobotní zábava. Všichni stárci vyrazili od kostela sv. Ondřeje v Popicích před 21.00, aby posléze mohli zahájit veselici. Nástup stárků a úvodní slovo prvních stárků odstartovalo úžasnou hodovou zábavu, která se jistě všem líbila i přespolním stárkům, kteří přijeli z Horních Bojanovic, Boleradic, Hustopečí, Šakvic, Horních Věstonic, Strachotína. Zábava trvala za libých tónů muziky ze Skoronice až do třetí hodiny ranní. Měli jsme dvě sóla, která jsme vždy někomu věnovali. První bylo vinařské a bylo věnované všem vinařům z naší obce, kteří nás sponzorovali. Druhé bylo beruškové, věnované stárkům chlapcům.

Na neděli se těšíme, i když je pro všechny stárky náročná. Užíváme si ji plnými doušky a věříte, že to stojí za to! V neděli jsou pozváni stárci ke svým stárkám na nedělní oběd. Pak se společně odchází na mši svatou. Tentokrát začala ve 13.00 hodin. Sváteční atmosféru umocňoval zpěv kostelního sboru. Po skončení mše před kostelem čekal sbor mužáků z Popic a také z Dambořic, kteří zpívali krásné moravské písničky. Po příjezdu kapely Lácaranka, která nás celým dnem doprovázela, a malém osvěžení u první stárky se všichni stárci, sklepníci, kapela, mužáci a hlavně malí stárci a stárečky seřadili k průvodu obcí. Sice slunce do všech páliło, nikoho však nedoradilo od nadšení ukázat, že tradice tu opravdu nabírají na síle. Odpolední zábava začala kolem 15.30 hodin za sálem. Nástup stárků zahájil odpolední program. Jako první bylo dětské sólo věnované krojovaným dětem a jejich rodičům. Pak nastoupili mužáci z Dambořic a Popic. Nechyběl ani tradiční tanec zavádka, který předvedly první čtyři páry společně za doprovodu mužáků. Pomale už najížděli přespolní stárci, kteří nás přijeli podpořit a oplatit naši návštěvu u nich. Byli zde i z dalekých obcí a měst z Hodonína, Moravských Knínic, Rakvic, Velkých Pavlovic, Šakvic, Zaječí, Starovic, Staroviček, Horních Bojanovic, Klobouk, Boleradic, Lovčic a z Omice. Pro všechny jsme uspořádali sólo, které bylo věnované právě jim samotným. Ukončení odpoledního programu bylo v 19.00 hodin, kdy přespolní stárci byli pozváni k večeři.

Vyvrcholením letních hodů byla večerní zábava, která začala v 21.00 za doprovodu kapely Lácaranka. Opět jsme měli sóla, která jsme věnovali vždy tomu, kdo se podílí na hodech nebo podporuje kulturní dění v naší obci. První nedělní sólo bylo andělské, které jsme věnovali našim milým krojařkám, a to hlavně Věrci Škarpové a Janě Lejskové. Děvčata, ze srdce děkujeme! Druhé bylo kravské, prostě na závěr „sólo jako kráva“ věnované milované kapele Lácaranka a všem muzikantům. O půlnoci nám marš odpískal naše hody a my jsme si konečně mohli oddechnout z celodenního shonu. Lácaranka nám hrála až do 2.30 hodin.

Co říci na závěr mého psaní o letošních hodech. Bylo mi ctí být první stárkou a jistě nám všem bylo ctí Vás všechny bavit. Vždyť v dnešní době je opravdu zázrak udržet tradice, chtít organizovat něco pro naši obec, podporovat jakoukoli činnost, která lahodí nejen zábavě, ale i duchu tradic, co pohladí u srdíčka. Už teď se těším na další hody a za všechny stárky, sklepníky a organizátory moc děkuji za Vaši podporu a účast!

Sára Brychnačová

Co na to maminka první stárky?

Letošní hody pro mě, jako pro každou matku hlavní stárky, byly náročné, ale i tak to vše stálo za to! Myslím si, že viz níže napsané mluví za vše.

Také bych chtěla stárkům poděkovat za super překvapení, které pro Sarču připravili!

"Děcka, děkuji! Tradice, které se tady udržují jsou prostě pecka a není potřeba posilovat je něčím jiným. Jsou naše a za těma jinýma jezdíme jinam. A o tom to je, dělat vše s nadšením, upřímně a zodpovědně po popicku!"

Těším se na další popický folklorní zážitek !!!

Jaroslava Brychnáčová

Vinařské sólo

Ty popické vinohrady,
ty sú s láskou pěstovaný.
Vinohrady víno dajú,
vinařům jen prospívají.

Slunéčkové sólo

Zaspal stárek na lúce,
se slunéčkem na ruce.
Polechtal ho brúček malý,
zaspal hody šohaj mladý.

Andělské sólo

Vy popické stárečky krásné kroje máte,
pod tú dlúhú máječku se tak vyjímáte.
Kdo pak vám je vyšívá, kdopak vám je strojí,
to sú ruce andělské, co tu ženy mají.

Přespolní sólo

Idú sem stárce,
přespolní šohajci.
Idú po dědině,
zpívajú o víně.
Zpívajú, zpívajú,
bíleho dostanú.
Bíleho vínečka,
zavdá ho stárečka.

Dětské sólo

Podívejte jaká krása,
když se natřásá malá chasa.
Pěkné kroje děti máte,
svým rodičům radost dáte.
Pojďte všichni do kolečka,
elci, malí všechna děcka!

Kravské sólo

Išla stárka pro travičku,
by nakrmila svú kravičku.
Večer si ju podojila,
pak se pěkně ustrojila.
Na ty hody popické!

Hodová sólo

A ještě něco, toto poděkování měla Sarča připravené na závěr nedělní hodové veselice. S jejím dovolením se s vámi podělím:

**Slunéčko dávno už zapadá,
Končí i hodová zábava.**

**Končí popické letní hody,
Nebojte za rok budou opět tady.**

**Co říci od nás na závěr,
Děkujem a to všem.**

**Děkujeme ze srdce našim rodičům,
Že nás podpořili
a my jsme nic nezmařili.**

**Děkujeme našim krojačkám,
Je pěkné kroj mít a tradice tím ctít.**

**Děkujeme počasí jaké bylo
A že nám nic nezkazilo.**

**A první stárka vám stárkům chce říci:
Za podporu, trpělivost, snahu a pomoc
Při tom všem, ze srdce děkuji!**

Pasování na čtenáře

Ve středu 20. května 2015 jsme se sešli v obřadní síni na malé slavnosti. Žáci prvního ročníku byli pasováni na čtenáře.

Celý školní rok pilně cvičili, učili se poznávat písmenka, skládat slabiky, číst slova a potom celé věty. Toto jejich snažení vyvrcholilo přijetím mezi čtenáře.

Pasování se ujala knihovnice D. Bobalová. Naším přáním je, aby si děti čtení oblíbily a aby se knížka stala jejich společníkem a průvodcem dalších dnů.

Na tuto slavnostní chvíli budou mít vzpomínku ve formě šerpy a pamětního listu.

Den Matek

Poslední květnový den se sešly děti ze školy i školky se svými maminkami i s tatínky a s babičkami v kulturním sále v POPICÍCH, aby společně oslavili Svátek matek. Po vystoupení dětí následovalo zpívání a tančení dětí z Vavřínku a program uzavřeli Mužáci. Čtvrtáci přednesli básně pro maminky a v kostýmech předvedli postavy v historickém kvízu o dějinách české země.

Degustační koše

Zeleninu i ovoce z degustačních košů jsme si se všemi našimi 51 žáky nejprve společně pojmenovali a ukázali. Žáci bezpečně poznali všechny druhy i ty méně známé, poté jsme se pustili do přípravy zeleninových špízů, nijak ochucených, pouze čistá zelenina.

Žáci 4. ročníku pomáhali s přípravou zeleninových

Degustace zeleninových špízů 4. ročník

Degustace v 1. ročníku

Degustace zeleninových špízů ve 3. ročníku

Závěr školního roku v Základní škole Popice

Nastaly horké letní dny a s nimi se nezapřítelně přiblížil konec školního roku. Žáci již netrpělivě očekávali poslední zvonění, aby mohli vyrazit za prázdninovým dobrodružstvím. Poslední dva měsíce byly pestré na různé zážitky a činnosti.

V květnu jsme uspořádali školní recitační dopoledne, žáci prvního ročníku byli slavnostně pasováni na čtenáře.

Žáci čtvrtého ročníku absolvovali výuku dopravní výchovy v Hustopečích, znalosti a dovednosti, které získali, jim určitě budou užitečné při bezpečné jízdě na kole.

Třetáci N. Richterová a D. Urbánek se zúčastnili recitační soutěže ve velkých Němčicích, básně Jiřího Žáčka přednesli s velkým zanícením i v programu ke Dni matek.

V červnu byli čtvrtáci ve středisku volného času Pavučina v Hustopečích, kde se učili zpracovávat vlnu. Využili vlnu z oveček chovaných na Gotbergu a přivezli si pěkné výrobky.

Žáci školy také chodí na pravidelné preventivní prohlídky k zubní lékařce O. Venyšové.

Den dětí na jsme opět oslavili na myslivně.

Závěr roku se neobejde bez školního výletu. Tentokrát jsme se vypravili do westernového městečka Šiklův mlýn u Zvole nad Pernštejnem. Jeli jsme vláčkem, plnili úkoly, učili se tancovat, jezdili na koni, stříleli z luku, rýžovali zlato....

Abychom podpořili sportovního ducha a byli na čerstvém vzduchu, domluvili jsme s pouzdřanskou školou turnaj ve vybíjené.

V pondělí před koncem školy jsme si vyšlápli na Pálavu, krásná vyhlídka po okolí vynahradila útrapy cesty, všichni jsme to dobře zvládli.

No a konečně v úterý bylo rozdáno vysvědčení a mohly začít dva měsíce sladkého odpočinku.

Až se žáci po prázdninách vrátí, bude ve škole nová střecha, která se právě v době letních prázdnin celá opravuje.

B. Šťastná

Druhý den dostaly děti k ochutnání salát převážně z listové zeleniny a osvěžující zázvorovo -citrusovou limonádu s mátou.

Třetí den byl ovocný a melounový

DEN DĚTÍ 12. 6. 2015

Stalo se již tradicí, že oslavu Dne dětí organizuje ZŠ a MŠ za finančního přispění obce Popice. A tak jsme se sešli v pátek odpoledne v areálu myslivna, abychom s dětmi oslavili jejich svátek.

Pan Zdeněk Prchal připravil pro děti posezení s občerstvením a táborák. Učitelky ze školky a školy ve spolupráci s rodiči zapojily děti do her.

Největší zájem vzbudili místní hasiči, kteří na louce ukázali, jak se hasí požár – hořel balík slámy a k velké radosti dětí stříkali požární pěnu, ve které se děti doslova koupaly. Počasí bylo krásné a tak i sprcha z hadice požárního auta přišla dětem vhod. Když se dost vydováděly a drkotaly jim zuby, opekly si u táboráku špekáčky a také si usušily mokré svršky.

Myslím, že zábava se dětem líbila a těšíme se zase za rok.

B. Štastná

Duhová kulička

Není to ta co se nosí,
je na stéblech trávy, je to kapka rosy.
Zračí se v ní barvy duhy,
jak když louka rozkveté,
podívejte, co krásy je na světě.

Inka U.

Jak jsme prožili celý školní rok

TŘETÍÁCI 2014/2015

(u akcí o kterých jsme již informovali v tomto, nebo minulých číslech zpravodaje je uvedeno pouze datum a název)

19.10.2014 – vystoupení žáků naší školy na společné akci s ostatními spolky – Popická pobeseda.

12.11.2014 – návštěva zubaře, účast na projektu Zdravé zuby.

25.11.2014 – beseda s Mgr. Lukášem Nápravníkem k aktuálnímu tématu multikultury – Naši noví sousedi.

16.12.2014 – Vánoční Brno – návštěva krajského města Brna v čase Adventu.

V Katedrále sv. Petra a Pavla jsme se zúčastnili programu "O světle".

Na náměstí Svobody si prohlédli vánoční krámky, betlém a zazvonili na zvonek a poslali dopis s přáním pro Ježíška.

17.12.2014 – Vánoční besídka

18.12.2014 – Návštěva kina Velké Němčice s pohádkou Tři bratři od Z.Svěráka.

19.12.2014 – Zpívání pod vánočním stromem

12.-16.1.2014 – Někteří žáci se zúčastnili lyžařského výcviku v Němčickách.

V pátek 16.1. jsme jim přijeli fandit při závěrečném závodu.

20.1.2015 - koncert v naší tělocvičně – Hudební abeceda s hrou na kytaru.

4.2.2015 - seznámení s projektem a individuální zapojení žáků do projektu "Čtení pomáhá".

18.2.2015 - v tělocvičně školy proběhlo vystoupení kouzelníka.

11.3.2015 – návštěva knihovny s vyprávěním o pohádkách Václava Čtvrťky.

12.3.2015 - v tělocvičně školy se uskutečnilo představení "Ze starého mlýna", příběh o vodnicích a charakterových vlastnostech lidí.

20.3.2015 - tradičně jsme se zúčastnili soutěže "Matematický klokan" v kategorii Cvrček.

1.4.2015 - Miniprojekt Velikonoce - Výuka na tzv. „Škaredou středu" proběhla u žáků třetí třídy ve velikonočním duchu.

Děti přišly ráno do školy oblečeny v barvách žluté a zelené - symbolech jara.

Společně jsme si vyprávěli o zvycích a na interaktivní tabuli si prohlédli velikonoční kalendář, vytvořen a spuštěn na webu České televize 1.

Také se plnily různé zašifrované úkoly k jednotlivým dnům pašijového týdne, počítalo se se zajíčkem a vymalovala vajíčka pomocí geometrických vzorů.

Závěrem vyučovacího dne si třetíáci zapletli věneček z proutí a ozdobili jej kraslicí vyrobenou ubrouskovou technikou.

8.4.2015 - koncert Musica animae v kostele v Popicích

14.4.2015 - Ekocentrum Trkmanka Velké Pavlovice

(více viz čtvrtáci)

24.4.2015 - Den Země - plnění ekologických úkolů na stanovištích.

(více viz čtvrtáci)

21.5.2015 - Němčický Pegásek - recitační soutěž. Děkujeme žákům naší třídy Natálii Richterové a Danieli Urbánkovi za reprezentaci naší školy.

31.5.2015 - Den matek - nedělní vystoupení žáků se svátečním programem pro maminky. Děti zarecitovaly básně a zazpívaly píseň Labutě.

4.6.2015 - focení třídy

15.6.2015 – poplachové cvičení, nácvik evakuace

17.6.2015 – návštěva zubního lékaře – Zdravé zuby

18.6.2015 – školní výlet do westernového městečka Šiklův mlýn. S dětmi jsme v areálu „Šikláku“ procházeli labyrintem zrcadel, rýžovali zlato projeli se vláčkem, zhlédli divadlo o životě na divokém Západě.

23.6.2015 - turnaj ve vybíjené na ZŠ v Pouzdřanech. (více viz čtvrtáci)

26.6.2015 - výšlap na Pálavu. (více viz čtvrtáci)

30.9.2014 - dopravní výuka

19.10.2014 - vystoupení na Pobesedě s divadelním představením pohádky K. J. Erbena Rozum a štěstí.

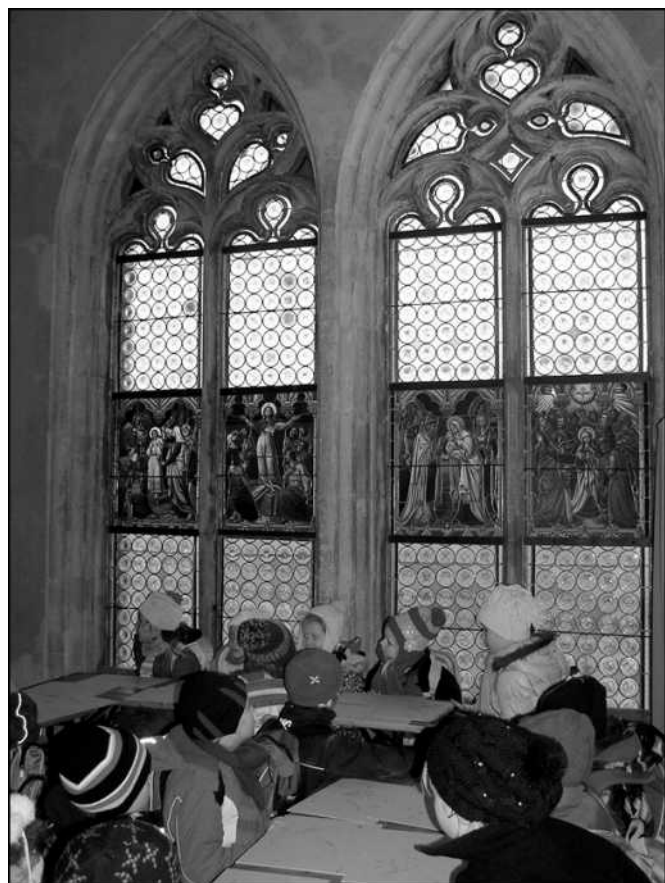
listopad 2014 - exkurze do Brna

25.11.2014 - WORKSHOP Naši noví sousedé

16.12.2014 - katedrála v Brně - V adventním období celá škola navštívila předvánoční Brno, katedrálu svatého Petra a Pavla, kde proběhl program "O světle pro školy".

Navštívili jsme prostory krypty a prohlédli jsme si pozdně gotickou severní věž z 16. století, zvanou „Propitá“.

Program tvořila vánočně laděná audiovizuální prezentace o významu světla v lidském životě, ve Starém i Novém zákoně, PRAKTICKÁ UKÁZKA HRÁTKY SE SVĚTLEM, užití barvy a světla ve výtvarném umění, prohlídka vitrážových oken zblízka a výtvarná dílna s papírovou vitráží. Program přiblížil dětem význam světla v lidském životě, ale i v jeho duchovní rovině. Pomohl osvětlit křesťanské slavení Vánoc a oblast výtvarného umění interaktivní formou.

17.12.2014 - Vánoční besídka

leden 2015 - testování žáků 4. tříd

březen 2015 - žáci 4. ročníku řešili testy SCIO "Čtenář 2015" se zaměřením na čtenářskou gramotnost. Test byl zaměřen na oblast získávání informací, zhodnocení textu a zpracování informací. Testem byly zmapovány čtenářské dovednosti každého žáka individuálně, jeho zařazení do určité čtenářské úrovně. Po vyhodnocení společností SCIO získal každý žák zprávu se slovním popisem dosažené úrovně ve čtení. Testování bylo zcela anonymní.

27. - 28.3.2015 - Noc s Andersenem

březen 2015 - účast na mezinárodní soutěži v psaní dopisů

duben 2015 - návštěva ekologického centra ve Velkých Pavlovicích. V dubnu byli všichni žáci v ekologickém centru Trkmanka na výukovém programu v rámci Člověk a jeho svět. 1. Ročník se zúčastnil programu Jaro se probouzí, kde si prvňáci pojmenovali v říkadle první jarní rostliny a zaseti semínka hrášku. Zaseté rostliny si přivezli s sebou do školy. Žáci 3. a 4. ročníku měli připravený program U rybníka, seznámili se s ekosystémem rybníka, které rostliny a živočichové zde žijí a potom lovili přímo u rybníka v okolí centra Trkmanka různé mikroživočichy i rostliny. Mezi úlovky byla žabí vajíčka, nitěnky, larva komára, chroustík a další. Interiér i exteriér Trkmanky, bývalého zámku, je velmi působivý.

duben 2015 - Den Země - Žáci celé školy měli projektový den ke Dni Země.

Na pěti stanovištích na hřišti před školou poznávali byliny, hmatem poznávali různé přírodniny, skládali puzzle planety Země, učili se tříditi odpad a získávali nové znalosti k poskytnutí první pomoci.

Po svačině vyrazili na procházku Popicemi ke sběrnému dvoru a dále do přírody.

duben 2015 - Školní kolo recitační soutěže - Prvňáci přednesli společně dvě básně, třetí dobrovolníci přednášeli svoje vybrané básničky a čtvrtáčky Teresa Straka a Adéla Melkusová zarecitovaly báseň Kdyby od Pavla Šruta a Život je pes od Emanuela Frynty.

Na recitační soutěž mezi školami do Velkých Němčic byli vysláni Natálie Richterová a Dan Urbánek ze 3. třídy.

květen 2015 - Dopravní výchova - V květnu se čtvrtáčky s páťáky z Pouzdrán zúčastnili druhého kola dopravní výchovy. Absolvovali na kolech jízdu zručnosti, pohybovali se jako cyklisti po dopravním hřišti a drželi se dopravních předpisů a značek. Skládali také test z dopravní výchovy. Nakonec obdrželi všichni cyklistický průkaz.

31.5.2015 - Den Matek.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

2.6.2015 - výtvarná exkurze do DDM. 2. června vyrazili čtvrťáci do Hustopečí na výtvarnou exkurzi do Centra volného času. Jednak prošli exteriér kolem budovy s hřištěm a průlezkami, viděli rybník a pozorovali rostliny i živočichy v tomto ekosystému, potom s paní Ingrid Florusovou v programu "Od ovečky ke klubíčku" česali ovčí rouno a následně ho předli na kolovrátku. Ovčí rouno přivezli s sebou ze školy již vyprané a nabarvené. Získali ho od oveček z Gottbergu. Vyzkoušeli jsme si opravdu ruční práci, a co se dá vyrobit dál z česaného rouna, případně z upředěné vlny. Bylo to velmi zajímavé učení.

červen 2015 - školní výlet do Šiklova mlýna.

(více viz třetí strana)

červen 2015 - turnaj ve vybíjené se školou v Pouzdřanech. Na konci roku navštívili žáci školy kooperativní školu v Pouzdřanech. Byly setaveny 3 týmy ze 3. třídy, tým 4. třídy a tým 5. třídy a sehrály turnaj ve vybíjené. Prvníáci a druháci fandili a šli se projít na dětské hřiště. Vítězný pohár získal tým pátáků z Pouzdřan, na druhém místě tým ze 3. třídy a na třetím místě se umístili čtvrťáci z Popic. Doufejme, že příští rok se uskuteční další turnaj a naši čtvrťáci porazí Pouzdřany, jak by si přáli.

červen 2015 - přírodovědná i vlastivědná vycházka na Pálavu. Těsně před vysvědčením všechny děti vyjely do Dolních Věstonic a odtud se vydaly pěšky na pálavský Dívčí hrad, ušly asi 6km. Čtvrťáci navštívili také Muzeum Lovců mamutů v Dolních Věstonicích, o kterém si povídali ve vlastivědě. Krásné počasí umocnilo rozlehlé výhledy z pálavských vrchů na Mušovská jezera i okolní vesnice včetně Popic.

Exkurze do mlýna

Ve středu 20. 5. 2015 se „Motýlci“ z MŠ Popice zúčastnili exkurze do mlýna firmy Alfa Pouzdřany. Nejprve majitel a ředitel firmy pan Marek Feith děti přivítal a představil sortiment výrobků mlýna. Potom předal slovo vedoucímu výroby – stárkovi panu Pavlovi Myslivcovi, který krátce děti seznámil s technologií mletí obilí. Následovala vlastní prohlídka mlýna a jednotlivých technologických zařízení od čištění obilí až po balení výrobků. Během prohlídky děti viděly i ukázky polotovarů.

Po prohlídce mlýna děti ochutnaly těstoviny a dostaly sladkou odměnu za pozornost od pana majitele.

Děkujeme za vstřícnost a za rok na shledanou.

ZOO Hodonín

Ve středu 10. června nastal pro děti z naší školky konečně vytožený den – jedeme na výlet do hodonínské ZOO. Obtěžkáni batůžky s pitíčkem, svačinkou a pláštěnkami jsme nastoupili do autobusu vstříc dobrodružství. Hned po vstupu do ZOO jsme obsadili volné lavičky a snědli část zásob, aby se nám šlo lehčím krokem. Po směru prohlídky jsme si prohlédli rybičky, lamy, zebry, koně, lvy, tygra, a nejvíc času jsme strávili u výběhu s ovečkami a kozami, kde si je děti mohly i pohladit, nakrmit a pohrát si s nimi. Pak jsme se přesunuli k voliérám s ptáčky a jako bonus na závěr na nás čekaly v klecích opičky. Náš výlet jsme završili návštěvou obchůdku se suvenýry, kde si děti koupily malé dárečky. Všem se výlet moc líbil.

Exkurze u hasičů proběhla 16. a 23. června a byla pro děti opravdovým zážitkem. Každé dítě se mohlo posadit do hasičího vozu, navléknout si nehořlavý kabát s helmou, prohlédnout si různé přístroje, které umožní hasičům vyprostit například z havarovaného auta člověka. Samozřejmě nechybělo spuštění houkaček a stříkání vodou na cíl. Z exkurze šli nejen kluci ale i některé holčičky s přesvědčením, že být hasičem je úžasná věc.

Výlet do Brna

V úterý 23. června jely děti na výlet do Brna. Velkým zážitkem byla už cesta vlakem a pozorování okolí. V Brně navštívily Moravské zemské muzeum na Zelném trhu, kde je stálá expozice: Fauna Moravy. Viděly mnoho vycpaných zvířat, která žijí na Moravě. Děti si prohlédly expozici ptáků, savců, dravců a sov, obojživelníků i ryb. Mnoho zvířat poznaly, ale některá viděly poprvé. Dále následovala svačina a přesun do Moravské vesničky se dvěma sty pohyblivými postavičkami, které se zapojují do běžného života ve vesnici nebo předvádí tradiční řemesla. Okolo osmi set postaviček sbírá dřevo, pere prádlo či oře. Nechybí ani kostelní procesí nebo tancovačka „Mezi návštěvníky je nejoblíbenější zabijačka,“ uvedl autor modelu Miroslav Mužík z Blanska. Byl to pro děti velký zážitek a už se těšíme na další poutavou návštěvu Brna.

Pasování na školáky

Blížil se konec školního roku. Do začátku prázdnin zbývalo už jen pár dní a pro 8 předškoláků to byly poslední dny strávené v MŠ. Tradicí v naší MŠ se stala akce - pasování na školáky. Děti a jejich rodiče se dostavili v pátek 26. června v 17.00 hodin na OÚ v Popicích, kde se s nimi rozloučila paní ředitelka Blanka Šťastná a za Obecní úřad paní Josefa Sekaninová. Dětem předala šerpu a malé dárečky od OÚ paní učitelka Irena Kondlerová. Rozloučení proběhlo v obřadní síni ve slavnostní atmosféře a nechyběly slzy dojetí, ale i šťastné úsměvy ve tvářích dětí a dospělých. Dětem, budoucím prvňáčkům, přejeme hodně štěstí, zdraví a úspěchů nejen ve škole, ale i v životě!

Popické zvony II.

Historie mnoha kostelních zvonů je slavná, mnoha dalších naopak smutná. O popických zvonech bohužel je zpráv málo. Podle autora soupisu historie Popic pana Bernarda Haase je doposud na kostelní věži menší zvon, tzv. „umíráček“, který farnosti věnovali manželé Anton a Rosa Odehnalovi z čísla popisného 74. Zvon vyrobila brněnská zvonářská firma Hiller, vdova a syn v roce 1921 v dílně na Starém Brně. Tato firma podle Encyklopedie dějin Města Brna byla významným výrobcem zvonů, hasičské techniky a slévárenských výrobků např. pro cukrovary a pivovary.

Zvon od manželů Odehnalových nemá jmenovitého patrona světce. Na jedné straně zvonu je uprostřed reliéf Svaté Rodiny, Panna Maria s Ježíšem a u nich klečí sv. Josef. Nad reliéfem je nápis **Hiller, Brünn, 1921** a pod ním další nápis **Gewidmet von Anton und Rosa Odehnal, Poppitz No 74**. Na opačné venkovní straně

zvonu jsou verše **Zum heiligen Zelt – Hoch oben geboren – Ruf ich die Welt. Die Stunden schwinden. Wenn du gestorben, will ich's verkünden**. V překladu: **Ke svatostánku - na nebi zrozeném - povolávám svět. Hodiny plynou. Až zemřeš, chci to ohlásit**.

Kromě tohoto „umíráčku“ byly na věži ještě dva další zvony. O smutném osudu popických zvonů v období II. světové války (1939-1945) svědčí fotografie, pořízená tajně přes okno fary a to sestrami Springerovými, farskou hospodyní a varhanicí. Na voze jsou připraveny k odvozu dva zvony. Od té doby byl na věži až do roku 1947 pouze nejmenší zvon, ten od manželů Odehnalových, kterým se oznamovalo úmrtí někoho z popických občanů.

V další historii popických zvonů je důležité léto roku 1947, kdy byl nový zvon opětovně umístěn ve věži kostela. Bohužel, o této pro obec významné události, není v kronice obce ani zmínka.

Tento nový zvon vyrobila podle nápisu na zvonu **První moravská zvonárna Michera Brno** a je zasvěcen opět dle nápisu **sv. Michalu – archandělovi**. Zvonárna měla dílnu v Brně – Husovicích. Vybudoval ji zakladatel zvonářského rodu Manoušků – Rudolf Manoušek (1881-1951). Po finančních problémech dílnu za II. světové války převzal František Michera a provozoval ji pod názvem První moravská zvonárna Michera a spol. až do doby znárodnění v r. 1948.

Kdysi se zvonilo lany protaženými až na kostelní kůr, o čemž dodnes svědčí díry ve stropu nad varhanami. Pamětníci z řad ministrantů v padesátých letech však zvonili již z podlahy věže pod zvony. Koncem šedesátých let bylo ruční zvonění nahrazeno elektromotorem a důmyslným mechanismem, který je řízen spínači v sakristii kostela.

Údaje o zvonářstvích jsou převzaty z Wikipedie.

Josef Urbánek

Půlstoletí jezdeckého oddílu u nás

„Nejkrásnější pohled na svět je ze hřbetu koně...!“

Se zvláštním pocitem otevíráte stránky zaslého sešitu, do kterého se před padesáti lety začínaly - někdy i hůře čitelným rukopisem a obyčejnou tužkou - zaznamenávat zápisy ze zakládající a dalších schůzí jezdeckého oddílu. Vnucuje se otázka, od koho vyšel ten první šťastný nápad věnovat většinu svého volna péči a výcviku zvířeti tak ušlechtilému

Ustavující schůzi, která se konala **24. února 1965**, zahájil předseda Jednotného zemědělského družstva pan Antonín Vala. Mj. dohodnuto, že oddíl bude organizován pod hlavičkou ČSM (Československý svaz mládeže) „proto je nutno u všech členů si dát do pořádku průkazy ČSM a podrobit se lékařské prohlídce“.

Oddíl, jehož předsedou se stal pan Josef Koláček, bylo přiděleno pět koní z JZD Popice a darováno i krmivo. Pro první část výcviku byla vypůjčena sedla od JO Uherčice. V březnu 1965 bylo zakoupeno pět kompletních sedel z JO brněnského „Moravanu“ a již v říjnu se jezdcí zúčastnili jezdeckého dne v Uherčicích a krajských přeborů dorostu i mužstva v Brně. V roce 1966 obecní kronikář zaznamenal: „Jezdecký oddíl ČSM při JZD, který se začíná slibně rozvíjet, dokončuje vybudování jízdrny. V srpnu se konaly na pozemku JZD u zastávky velké jezdecké závody za účasti jezdců z Moravy a Bratislavy. Účast **1.200 diváků** z širokého okolí.“

V roce 1967 se oddíl zúčastnil skokových soutěží v Kounicích, Kloboukách, Brně, Drnholci, Pohořelicích, Oslavanech, Uherčicích a Strážnici. V srpnu se konaly v Popicích další závody s účastí jezdců našeho kraje, Bratislavy a Partyzánského. O rok později pořádané jezdecké závody zhlédlo **1.895 diváků**. Hodnotící zápis ze závodů mj. uvádí „za největší úspěch **nutno považovat vítězství našeho mladého jezdce Pavla Koláčka ve skákání stupně „S“** (Pavlovi bylo sedmnáct let).

V dalším roce – 1969 – se v Benešově u Prahy konal přebor ve skocích dorostu, na kterém se Zdeňka Koláčková stala přebornicí a postoupila do celostátní soutěže v Lázních Bohdanči, kde získala 2.místo.

Od podzimu 1969 začíná oddíl pracovat pod hlavičkou **TJ Palava** (má 15 členů) – i konané parkurové závody se nazývají „Cena Palavy“. A každoročně to jsou stovky až tisíce odpracovaných hodin - výstavba boxových stájí, sociální zařízení, opravy klubovny, stavba věže na jízdrně atd., atd.

Obecní kronika za uplynulých padesát let zaznamenává činnost a hlavně úspěchy členů TJ Palava - organizace, jejíž jezdcí překonávají ty nejvyšší překážky na závodišti a se svým výborným kolektivem dokáží překonat i všechny změny politické, ekonomické apod.

V následujících řádcích se začtíme do vzpomínek toho, který také stál u zrodu šťastného nápadu.

Anna Frýdková

Jak jsme začínali ...

Začátkem 60. let bylo v „rozvíhajícím se“ JZD Popice více jak 10 párů koní, které sloužily pro práce v družstvu. Přitom se rodila i hříbata, která byla pouštěna do výběhu za farní zahradou. Pochopitelně to lákalo pár místních hochů, kteří se snažili tato hříbata osedlat a jezdit na nich. Vše zavánělo úrazem - a toho si všiml Josef Koláček, který v přílehlém kravíně dělal krmiče.

Počátkem roku 1965 s návrhem založit jezdecký kroužek při JZD zašel za tehdejším předsedou panem Antonínem Valou a na ustavující schůzi byl založen Jezdecký oddíl ČSM při JZD Popice. Předsedou byl zvolen Josef Koláček, jednatelem Jan Singer, hospodářem Josef Musil, pokladní Marie Pospíšilová a členy Jan Holacký a Ladislav Kratochvíl, kteří byli současně zaměstnanci a kočí v JZD. .

Protože velký milovník koní pan Koláček s jezdeckým sportem zkušenosti neměl, sehnal prvního trenéra se zkušenostmi z armády - pana majora Jurmana, který dal výcviku koní a jezdců řád a odbornou pomoc.

Vzhledem k tomu, že koně byli využíváni hlavně pro práci v družstvu a pro výcvik uvolňování pouze na sobotu a neděli, začala spolupráce s JZD váznout a netrvalo dlouho, kdy se jezdecký oddíl osamostatnil. Pod hlavičkou ČSTV se zbavil i názvu ČSM a v roce 1966 vznikl jako samostatný oddíl. V roce 1969 si zvolil název TJ Palava, který má dodnes.

Zprvopočátku byly podmínky těžké a již vlastní koně oddílu byly ustájeny u Koláčků a jejich příbuzných – Kupků a Rybníkářů. Pro zajištění chodu byly potřeba hlavně peníze, proto z iniciativy předsedy vznikla při TJ Palava hospodářská činnost – autodoprava a povoznictví, které do oddílu potřebné finance začínalo přinášet.

V následujícím roce 1970 byla zakoupena zemědělská usedlost čp. 56 pana Chýly, která se postupně a za velké obětavosti členů při stovkách brigádnických hodin proměňovala ve stáje, šatnu a klubovnu.

V té době byl mezi mladými o jezdeckví obrovský zájem a netrvalo dlouho, kdy se dostavily i sportovní úspěchy.

Jezdci a koně TJ Palava se pravidelně zúčastňovali významných závodů po celé ČSSR vč. mistrovských soutěží. K velkým úspěchům patřily tituly mistrů ČR Zdeňky Koláčkové, Karla Růžičky a mnoho vítězství Pavla Koláčka, Svatopluka Matýška, Jaroslava Trechy a dalších.

Ještě k osobě Josefa Koláčka (1922–2000), který se stal i zakladatelem a současně předsedou Okresního jezdeckého svazu Břeclav - tento svaz dlouhodobě vedl a pomáhal při zakládání dalších oddílů na okrese. Přišla ovšem doba, kdy začalo vadit, že není členem KSČ a musel funkci v okresním svazu opustit.

Funkci předsedy TJ Palava vykonával dál – později předává velkou odpovědnost na syna Pavla, ale až do své smrti o vánocích roku 2000 zůstává čestným předsedou a je v jezdecké veřejnosti uznávanou osobou.

Tohle bylo v kostce o oddílu za léta 1965 až 1980.

Pavel Koláček

... pokračování příště

Naši nejstarší sousedé aneb malá popická hagiografie

Úvod

Každé místo, ve kterém lidé žijí, je poznamenáno jejich stopami. Platí to od pravěku až po dnešek. Ve velkých a dlouho osídlených místech je stop více než v těch malých a osídlených krátce.

Naše obec existuje už několik staletí a i u nás máme zachován odkaz těch, kteří žili před námi, my své odkazy přidáváme a vytváříme spolu s našimi předky podobu Popic pro naše následovníky. Nejnápadnější je v každém místě rozvržení ulic, dále pak jsou to cesty v krajině, které naši obcí procházejí, velké stavby v obci jako jsou obchody, školy, radnice, kostely a další významné budovy. K obrazu místa a k jeho jedinečnosti a neopakovatelnosti přispívají i drobnosti – úprava veřejných prostranství, vzhled staveb, zeleň a další faktory. Z těch patří k nejvýznamnějším pomníky, památníky a sochy v místě se nacházející. Jsou to především objekty drobné sakrální architektury. Těm se chci věnovat. Protože těch svatých tu máme několik, původně jsem je chtěl představit jako kdysi živé lidi, kteří měli své osudy a o nich se zachovaly v paměti Evropanů (ale nejen Evropanů) určité vzpomínky, údaje, vědomosti. Na radu paní kronikářky jsem se rozhodl doplnit povídání o jejich životě i stručným údajem o tom, kdy se jejich stopa objevila v naší obci.

Chodíme kolem jejich soch, jim zasvěcených staveb – kostelů a kapliček, vnímáme jejich přítomnost, ale moc o nich nevíme. Mé povídání je dost obsáhlé (i pro mne samotného je to překvapení – původně jsem zamýšlel celou hagiografii vměstnat na jednu nebo dvě strany), proto není možné, aby vyšlo v jednom čísle zpravodaje a bude uveřejňováno jako seriál pro ty, kteří jsou zvědaví nebo mají čas přečíst si něco o „popických“ (oni nejsou jen popičtí, proto ty uvozovky) svatých. A vědní disciplína, zabývající se životopisy světců se nazývá hagiografie – proto tento nadpis.

Ti naši svatí zde v Popicích žijí s námi již dlouho, často více než sto let (ale skutečně žili ještě daleko dříve), a proto jsou to naši nejstarší sousedé a věřme, že zůstanou sousedy ještě i vnukům našich vnoučat a i těm, kteří tu budou žít po nich. Pokud moje práce přispěje k tomu, že aspoň pár z obyvatel Popic bude na naše památníky pohlížet s větším zájmem a pochopením, splnila svůj účel.

Zkusme projít si vesnici po Hlavní ulici od výjezdu z Popic na Hustopeče až k výjezdu na Pouzdrfany. Máme tu čtyři kříže – u školky, u kostela, u kapličky a hned za vesnicí po levé straně stojí čtvrtý. Přibližně uprostřed vesnice stojí socha Svaté Trojice. Těmito drobnými sakrálními stavbami se zabývat nebudu. Světskými – chcete-li civilními – pomníky také ne. Je tu jeden památník padlým v 1. světové válce, býval tu ještě pomník císaře Františka Josefa I. - ten stál před školou. A trochu stranou Hlavní ulice pomník padlým vojákům Rudé armády, kteří zahynuli v roce 1945 v naší obci a její blízkosti - instalován byl v roce 1986.

Na Hlavní ulici najdeme tři sochy svatých. Jsou to Jan Nepomucký (u kostela), Florián (u čísla 92) a Vendelín (u čísla 99). Jedna socha – svatý Gotthard stojí mimo obec – nad hřbitovem – blízko místa, kde se cesta rozděluje do Staré Hory a na vinařství Gotberg. Dále tu máme kostel zasvěcený svatému Ondřejovi (to je nejvýznamnější z „našich“ svatých a také jediný kostel zasvěcený tomuto světcovi v celé brněnské diecézi – biskupství). Kaplička má hned se tři patrony – svatého Rocha, Šebestiána a Rozálii.

A právě o těchto osmi svatých, jistým způsobem našich nejstarších spoluobčanech, bude řeč.

Na ně se naši předkové obraceli v situacích, kdy my na mobilech mačkáme číslíčky 150, 155 nebo 158. A podle toho, komu sochu postavili, poznáme, z čeho měli největší obavy nebo komu nejvíce důvěřovali.

Svatý Ondřej

byl bratrem mnohem známějšího svatého Petra. Žil tedy v 1. století našeho letopočtu. Narodil se v Betsaidě na břehu Genezaretského jezera v dnešním Izraeli a byl rybářem stejně jako jeho bratr. Za Kristova života ho spolu s dalšími učedníky doprovázel, byl jedním z účastníků tzv. Poslední večeře Páně. Bývá zobrazován s hustým dlouhým vousem, dlouhými šedivými vlasy a s ondřejským křížem (má tvar písmene X). Jako apoštol (hlasatel víry) působil mezi obávanými kočovníky a válečníky ve Skýthii – to je na jihu dnešního Ruska při Černém moři. Legendy mu přisuzují různé zázraky, které tam vykonal. Potom se dostal do Řecka, tam ve městě Patras vyléčil ze smrtelné nemoci manželku místodržícího, ta se stala křesťankou a místodržitel Ondřeje odsoudil k smrti ukřižováním, právě na kříži ve tvaru zmiňovaného X. Prý manželku naváděl, aby manželovi odporovala. Z Patrasu byly ve 4. století převezeny jeho ostatky do Skotska, údajně do města St. Andrews. Pravděpodobnější ale je, že byly na příkaz císaře Constantia (337-361) převezeny do Konstantinopole, tam je křižáci při plenění Cařihradu (nebo taky Istanbulu - všechny tři názvy označují jedno město v různých dobách) na počátku 13. století převezli do Itálie (do Amalfi – jižně od Neapole). Jeho kříž (nebo jeho část) je údajně ve Francii v kláštře blízko města Dijon. Vlajku se svatoondřejským křížem má Skotsko, Skotové ho považují za svého patrona. (Českým patronem je mj. sv. Václav.)

Náš kostel byl svatému Ondřejovi zasvěcen již v roce 1699 (údaj z obecní kroniky).

Svatý Jan Nepomucký

Narodil se kolem r. 1345 v Pomuku v Čechách, proto se někdy uvádí také jako Jan z Pomuku. Zemřel mučednickou smrtí v Praze v roce 1393. Je patronem Čech, kněží, zpovědníků, mostů, lodníků, veslařů, mlynářů... *Ochraňuje proti pomluvám, proti nebezpečí vody, ochraňuje lidi na cestách a stará se o šťastný návrat. Je přímlyvcem mlčenlivosti a zpovědního tajemství.* Nad hlavou má světelnou zář, většinou zpodobenou pěti hvězdami nad čelem. Jako ochránce lidí na cestách často mívá svou sochu postavenou na rozcestích.

Janův otec byl v Pomuku rychtářem a mladý Jan se po studiích stal písařem v kanceláři pražského arcibiskupa. Titulu bakaláře dosáhl na Karlově univerzitě v Praze a poté ještě studoval pět let na tehdy velmi prestižní univerzitě v italské Padově. Byl především právníkem, ne teologem. V té době probíhal tvrdý boj o moc a zejména o majetky mezi králem Václavem IV. a arcibiskupem Janem z Jenštejna. Král nakonec uvěznil čtyři blízké arcibiskupovy spolupracovníky, dva z nich dal i mučit a jeden z mučených nepřežil – Jan z Pomuku. Při mučení byl dokonce král osobně přítomen, ba aktivně se do mučení zapojoval. 20. března bylo jeho tělo vhozeno do Vltavy (místo je označeno bronzovou destičkou) a bylo nalezeno rybáři až 17. dubna – prý podle pěti světel kolem jeho hlavy. Prakticky vzápětí jej arcibiskup prohlásil za svatého a prošlo to, protože papežové (bylo jich v té době několik a vyřešili své spory až na koncilu v Kostnici v roce 1415) měli tehdy jiné starosti. Již 40 let po jeho smrti se objevila legenda o tom, že Jan nechtěl králi prozradit, z čeho se mu královna vyzpovídala.

Pohřben byl 1396 ve svatovítském chrámu. V roce 1719 jeho ostatky zkoumali mimo jiné i lékaři. Přitom z jeho hlavy vypadl kus měkké načervenalé tkáně, který byl tehdy prohlášen za světcův jazyk. Ve 20. století se zjistilo, že nešlo o jazyk, ale vysušenou mozkovou tkáň. Na kostech jsou dosud patrné stopy mučení – zejména na pravé lopatce a ramenním kloubu, pravděpodobně od natahování na skřípec, příčinou smrti bylo poranění hlavy – pravděpodobně úder tupým předmětem nebo kopanec. V roce 1736 dostal světec náhrobek ze stříbra – váha drahého kovu činí asi jeden a půl tuny. Náhrobek najdeme v chrámu svatého Víta na Hradčanech v Praze.

Podle kroniky naší obce je autorem sochy Anton Mueksch a socha stojí u kostela od roku 1774-1775.

Před domem číslo 92 najdeme sochu svěřce, který drží zlatý prapor – je to

Svatý Florián

Narodil se a žil ve 3. století v dnešním Rakousku (Zeiselmauer u Vídně – leží blízko pravého břehu Dunaje mezi městy Klosterneuburg a Tulln a je na mapě spojena s obcí Wolpassing), tehdy to bylo území římské říše, provincie se nazývala Norikum. Zemřel na samém počátku 4. století, snad v roce 304. Jeho jméno v latině znamená něco jako kvetoucí (takže my bychom ho jmenovali Květoslav – však také slaví svátek 4. května). Byl důstojníkem římské armády v dnešním rakouském městě Enns (tehdy Lauriacum) – tehdejší římské město je dnes jednou z částí města Enns a nese název Lorch. (I na tom je vidět, jak se časy mění k horšímu – vznešeně znějící název Lauriacum se za staletí změnil na nelibozvučný Lorch.)

Je patronem hasičů, hrnčírů, kovářů, mydlářů, komínků, bednářů, zedníků a horníků. Je patronem spolkové země Horní Rakousko (Oberoesterreich), také italské Bologne, Krakova a celého Polska.

Doznal se ke křesťanství, když se pokoušel unést několik desítek vězněných souvěrců, ale bez úspěchu, neboť jeho plán na osvobození křesťanů byl prozrazen. Tehdy bylo křesťanství a jeho vyznavači v Římské říši pronásledováni. Mělo se to stát za vlády císaře Diokleciána (to je ten, jehož palác jste možná někdy navštívili v chorvatském Splitu). Trest byl velice krutý. Byl zbičován, třikrát zbit provazy a meči, potom stažen z kůže a s kamenem přivázaným na krk po tom všem vhozen do řeky, která nese stejné jméno jako město – Enns (česky Emže). Voda zanesla jeho tělo ke skále, na kterou přiletěl velký orel a křikem na něj upozorňoval. Našla ho křesťanka Valérie a pohřbila na svém statku. *Považován je za ochránce proti suchu, ohni, povodním a neúrodě.* Od 8. století byly jeho ostatky uchovávány v klášteře St. Florian u rakouského města Linec, později přeneseny do Říma a na žádost polských králů v roce 1183 předány do Krakova. Tam jsou dodnes. Patronem pomáhajícím proti ohni se stal poměrně pozdě, ještě v 15. století pomáhali proti ohni jiní svatí. Snad proto, že byl usmrcen vodou, se stal právě pomocníkem proti ohni. Zobrazován bývá v uniformě římského vojáka, v ruce drží vědro a lije z něho vodu na malý hořící dům pod ním. Lidová pořekadla o něm jsou docela vhodná k zamyšlení. *Svatý Florián, s vědrem vody pán, nám k ochraně dán, ušetří můj dům a zapal jiný krám. Nebo jiné. Kde pálí ohně žár a vzrůstá hřích a svár, pomocník je nám dán, svatý Florián.*

Jeho socha byla postavena v říjnu r. 1866, tedy před 150 lety před domem č. 92.

Svatý Vendelín

Jeho socha stojí před domem č. 99.

Byl poustevník a opat, o jeho životě není známo mnoho. Narodil se asi okolo roku 550 ve Skotsku, zemřel kolem 617 v západoněmeckém Sársku (Tholey). Byl údajně královským synem, vychován biskupem, vydal se do Říma pro požehnání od papeže a vydal se zpět a došel do Trevíru (Trier v Německu), tam se usadil jako poustevník, vzdal se nároku na královský trůn doma. Nějaký mladý venkovský zeman ho považoval za povaleče a dal Vendelínovi stádo na starost. („Pas mi vepře, abys nadarmo nejedl chleba.“) Zeman si Vendelína oblíbil, dovolil mu postavit poustevnu a kolem ní se ustavila skupina řeholníků. Vendelín se pochopitelně stal opatem. Později přijali regule benediktýnského řádu a teprve na smrtelném loži se spolubratřím Vendelín přiznal ke svému královskému původu. Klášter, ve kterém žili, nese jméno Tholey. Nad Vendelínovým hrobem vzniklo město St. Wendel – leží v Porýní mezi městy Kaiserslautern, Trier (česky Trevír – pikantní je to, že Trevír je znám také jako rodiště Karla Marxe) a Saarbrücken. Kdybyste to hledali na mapě, je to blízko hranic Německa a Lucemburska. Po Vendelínově smrti se začaly dít zázraky. Druhý den po pohřbu ležel nebožtík vedle hrobu. Zapřáhli tedy povoz, naložili tělo a nechali potah jít, kam ho řídila zvířata (volské spřežení). Zastavili nakonec na hoře, kde se Vendelín s oblibou modlival, z jeho hrobu se stalo poutní místo a z poutního místa město St. Wendel nad Sárrou (Saar je řeka). *Stal se patronem sedláků, pastýřů, ovčáků, dobytka a polí, pomocníkem proti dobytčímu moru*

K tomu ještě jedna poznámka. Sochy svatého Vendelína bývají v místech, kudy procházely tzv. dobytčí stezky. Po válkách s Turky byla východní část habsburské monarchie hodně zdevastovaná. Rozlehlé pozemky východně od Dunaje a zejména pak řeky Tisy se užívaly převážně jako pastviny pro odolný uherský skot (vyniká velmi nápadnými dlouhými rohy). A tento dobytek se vykrmil do jateční hmotnosti na východě habsburské říše. Protože tehdejší dopravní kapacity nevynikaly právě rychlostí, byl živý dobytek do místa spotřeby hnán skupinami honáků. Tím místem spotřeby bývaly také dosti hustě obydlené Čechy nebo Morava. Dobytkaři používali svoje známé cesty, v obydlených místech mívali ohrady, kde byl dobytek na noc zavřený. Tato praxe skončila až někdy ve druhé polovině XIX. století, po rozšíření a zrychlení železniční dopravy, pak už byl dobytek dopravován ve vlcích ve zvláštních vagonech, tzv. dobytčácích.

Kronika uvádí jako datum postavení Vendelínovy sochy 12. červen r. 1873.

(Za pomoci knihy Slavomíra Ravika O světcích a patronech, vydané v roce 2006, zpracoval Vladimír Hradil)

Pokračování příště

... na příkad o poslední památce na Hlavní ulici, kterou je kaple zasvěcená hned několika svatým a o dalších ...

Rudoarmějci zemřelí v Popicích

Před několika měsíci jsme si připomínali výročí konce II. světové války. Pro většinu z nás tato válka nemá téměř žádný osobní význam, tvoří jen povinnou položku v učebnicích dějepisu a dotváří kolorit obcí nezbytnými památníky. V paměti velkého počtu rodin je však i po desetiletích spojena se vzpomínkou na ztrátu některého z jejich členů, povolaného ke službě v armádě své vlasti. Tento rozměr války, zasahující do života jednotlivců, vnímáme velmi málo – už proto, že padlí se postupně stali anonymními jednotkami beze jmen.

V Popicích skončila v roce 1945 v posledních dnech války a prvních dnech míru pozemská pout' 31 vojáků Rudé armády. Všichni byli pohřbeni v obci. Na počátku roku 1946 došlo k exhumaci ostatků a jejich uložení na pohřebišti Rudé armády v Hustopečích. Jména zemřelých byla postupně zapomenuta s výjimkou jediného – A. F. Vychovance – a vojáci byli v seznamech pohřbených vedeni jako neznámí, neboť nebyly dostupné žádné podklady, jež by umožnily jejich identifikaci. Teprve s probíhající digitalizací archiválií uložených v Centrálním archivu Ministerstva obrany Ruské federace (databáze je dostupná na stránce www.obd-memorial.ru) vznikla možnost postupně dohledávat údaje o padlých mužích a ženách Rudé armády a navracet tak do jisté míry jména anonymním ostatkům. V případě padlých rudoarmějců z Popic dohledala údaje v letošním roce paní Soňa Holečková z Československé společnosti vojenské historie v Brně.

Velkou většinu vojáků zemřelých a pohřbených v roce 1945 v Popicích vykazuje 456. samostatný zdravotnický prapor. Tito vojáci podlehli po převozu do nemocnice, umístěné v obci, zraněním, která utrpěli na frontě.

(pozn. redakce: celý jmenný seznam 28 padlých je k dispozici v redakci zpravodaje, email: popickyzpravodaj@seznam.cz)

Další dva pohřbení vojáci pocházejí od jiných jednotek: Zranění podlehl Lesík Isak Nazarovič * 1901 + 21. 4. V bojích na řece Svatce padl gardový kapitán Děrbín Pavel Alexejevič * 1913 + 17. 4.

O posledním pohřbeném vojáku se prozatím nepodařilo dohledat žádné informace (je možné, že dokumenty se nedochovaly, jméno obce je špatně zapsáno, dokument není dosud naskenován apod.). Téměř všem padlým rudoarmějcům z Popic se tak podařilo navrátit jejich jména.

V jednom případě pak v poslední době došlo k tomu, že jméno ze seznamu získalo ještě osobnější rozměr:

Na počátku měsíce května tohoto roku navštívil Hustopeče a Popice pan Vadim Najbicz z Brestu v Bělorusku. Je příbuzným vojáka Rudé armády Pavla Pavloviče Iskry.

P. P. Iskra se narodil v roce 1927, v roce 1945 osvobozoval s Rudou armádou Jižní Moravu, 7. května byl raněn a 8. května v polní nemocnici v Popicích zemřel.

Pan Najbicz vykonal cestu k jeho hrobu i do obce Popice, kde jeho příbuzný skonal; do Hustopeč přivezl z vlasti také pamětní desku k připomenutí P. P. Iskry.

Mgr. Stanislav Strbík (památková péče)

TJ SOKOL POPICE DOSPĚLÍ:

Jarní část soutěže odehráli naši fotbalisté se ziskem 20 bodů při aktivním skóre 26:20, s bilancí 6 výher, 2 remíz a 4 proher.

Výsledky jarní části soutěže:

Popice – Velké Hostěrádky 3:1 (Fiala, Singer, Buriánek)

Nosislav – Popice 2:0

Popice – Ivaň 2:0 (Fiala, Tinc)

Dolní Dunajovice – Popice 1:6 (Topinka 2x, Jurák 2x, Buriánek, Tinc)

Popice – Strachotín 3:2 (Tinc, Rožnovský, Singer)

Velké Němčice – Popice 1:1 (Fiala)

Popice – Boleradice 3:2 (Konečný 2x, Singer)

Brumovice – Popice 0:4 (Tinc 3x, Topinka)

Popice – Šitbořice 0:3

Klobouky – Popice 2:1 (Radek Rožnovský)

Popice-Vranovice 3:3 (Jiří Buriánek, Roman Sovka, Miroslav Singer)

Starovičky-Popice 3:0

Střelci jarní části soutěže:

Dan Tinc – 6 branek,

Miroslav Singer – 4 branky,

Jiří Buriánek, Radek Fiala, Daniel Topinka – 3 branky

Radek Rožnovský, Jaroslav Konečný, David Jurák – 2 branky

Roman Sovka – 1 branka.

Střelci za celou soutěže 2014 - 2015:

David Jurák – 10 branek

Dan Tinc – 8 branek

Miroslav Singer, Jiří Buriánek – 7 branek

Radek Rožnovský – 6 branek

Radek Fiala, Daniel Topinka, Leoš Vintrlík – 4 branky

Jaroslav Konečný – 3 branky

Roman Sovka – 2 branky

Jan Surka – 1 branka

Přehled podzimních zápasů:

16.8.2015	Ivaň – Popice, výkop v 16:30
23.8.2015	Popice - Strachotín, výkop v 16:30
30.8.2015	Nosislav - Popice, výkop v 16:30
6.9.2015	Popice - Kobyly, výkop v 16:30
13.9.2015	Vranovice - Popice, výkop v 16:00
20.9.2015	Popice – Horní Věstonice, výkop v 16:00
27.9.2015	Boleradice - Popice, výkop v 16:00
4.10.2015	Popice - Brumovice, výkop v 15:30
11.10.2015	Velké Hostěrádky - Popice, výkop v 15:00
18.10.2015	Popice - Klobouky, výkop v 15:00
25.10.2015	Uherčice – Popice, výkop v 14:30
1.11.2015	Popice – Starovičky, výkop v 14:00
8.11.2015	Pouzdřany – Popice, výkop v 14:00
15.11.2015	Popice – Ivaň, výkop v 13:30

Do jarních zápasů zasáhli tito hráči:

Jan Straka, Jaroslav

Konečný, Ivo Škarpa, Miroslav

Singer, Dalibor Straka, Radek

Fiala, Jakub Krajča, Radek Rožnovský, Jiří Buriánek, Leoš

Vintrlík, Daniel Topinka, Filip Lejska, Jakub Hanák, David

Jurák, Vojtěch Straka, Dan Tinc, Roman Sovka.

Jarní část sezóny se našim fotbalistům povedla, i když po skončení sezóny bude v našich hráčích převládat spíše smutek. Ještě 4 kola před koncem soutěže hráli naši fotbalisté o postup do okresního přeboru. Bohužel domácí zápas s mužstvem Šitbořic nezvládli a v posledních třech kolech již neudrželi vysoko nastavenou laťku z průběhu jarní soutěže. Svůj díl na tom má i úzký kádr hráčů a zranění opor před koncem soutěže (Fiala, Singer, Tinc). I tak 4. místo se ziskem 45 bodů a aktivním skóre 54:34 lze považovat za úspěch. Naši fotbalisté získali o 3 body více, ale nedohrané derby se Strachotínem bylo oboustranně zkontumováno.

K hlavním oporám mužstva v průběh jarní části soutěže patřili Tinc, Singer, Fiala a Rožnovský. Hluboko pod svými možnostmi hráli Topinka a Jurák. Právě útočné duo patřilo k největším zklamáním jarní část soutěže. Prosadili se pouze proti nejslabšímu mužstvu soutěže z Dolních Dunajovic.

Závěrečná kola nevyšla podle představ i některým dalším hráčům. Nicméně přesto lze právě skončený ročník 2014 – 2015 hodnotit velmi pozitivně.

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA:

18.4.2015 **Popice – Mikulov 3:5** (Oulehla 2x, Gabrhel)
 25.4.2015 **Přibice/Vranovice – Popice 1:13** (Oulehla 4x, Straka 3x, Huňář 2x, Čížek 2x, Příbyl, Gabrhel)
 2.5.2015 **Popice – Nosislav 8:4** (Oulehla 3x, Straka 2x, Prchal 2x, Gabrhel)
 10.5.2015 **Ivaň – Popice 13:1** (Ferby)
 16.5.2015 **Popice – Pohořelice 8:0** (Oulehla 4x, Prchal 2x, Straka, Gabrhel)
 21.5.2015 **Popice – Hustopeče 5:12** (Oulehla 2x, Šebesta 2x, Gabrhel)
 31.5.2015 **Břeží – Popice 4:4** (Oulehla 2x, Huňář Filip 2x)

Starší příprava zakončila jarní sezónu s bilancí tří vítězství, jedné remízy a tří proher s aktivním skóre 42:39. Naše mužstvo obsadilo se ziskem 10 bodů čtvrté místo. Hlavní tahounem a lídrem mužstva byl Lukáš Oulehla, který vstřelil rekordních 17 branek. Dalšími střelci byli: Jiří Straka – 6 branek, David Gabrhel – 5 branek, Filip Huňář a Lukáš Prchal vstřelili 4 branky, Martin Čížek a Filip Šebesta vstřelili 2 branky a jednu přidali Jan Příbyl a Dominik Ferby.

V jarních zápasech nastoupili tyto hráči:

Filip Šebesta, Lukáš Oulehla, David Gabrhel, Ondřej Procházka, Jan Příbyl, Filip Huňář, Josef Geier, Martin Čížek, Jiří Straka, Lukáš Prchal, Dominik Ferby

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA:

18.4.2016 **Popice – Mikulov 3:9** (Ferby 2x, Svoboda)
 25.4.2016 **Přibice/Vranovice – Popice 1:9** (Svoboda 5x, Huňář 3x, Urbánek)
 2.5.2016 **Popice – Nosislav 5:3** (Ferby 2x, Geier, Huňář, Urbánek)
 10.5.2016 **Ivaň – Popice 8:10** (Huňář 6x, Geier 2x, Svoboda, Ferby)
 16.5.2016 **Popice – Pohořelice 4:2** (Huňář 3x, Ferby)
 23.5.2016 **Popice – Hustopeče 2:4** (Huňář, Svoboda)
 31.5.2016 **Břeží – Popice 3:5** (Huňář 2x, Geier 2x, Svoboda)

V jarní části sezóny 2014 – 2015 získala mladší příprava se 7 soutěžních zápasů, 5 výher. S aktivním skóre 38:30 obsadila v jarní části soutěže 3. místo. Pouze dvakrát odešla poražena se silnými celky z Mikulova a Hustopeče. Nejlepším střelcem týmu se stal Kamil Huňář, který vstřelil 16 branek, Velmi produktivní byl i Tomáš Svoboda s 9 brankami, Dominik Ferby vstřelil 6 branek, David Geier – 5 branek a Daniel Urbánek – 2 branky. Největším pozitivem ovšem bylo začlenění nejmladších (Ondřej Topinka, Tobiáš Richter, Lukas Furch a Tomáš Krajča). Zpestřením byla účast dívek v soutěžních utkáních. Adélce Ferbyové, Natálce Richterové a Elenke Furchové patří zasloužený obdiv.

V jarních zápasech nastupovali tyto hráči a hráčky:

Jiří Prchal, Dominik Ferby, Tomáš Svoboda, Kamil Huňář, Daniel Urbánek, Tomáš Stehlík, David Geier, Ondřej Topinka, Adam Gloc, Pavel Ryšavý, Tomáš Krajča, Lukas Furch, Natálka Richterová, Elenka Furchová, Adélka Ferbyová, Tobiáš Richter.

POHÁROVÝ TURNAJ

V sobotu 8. srpna se uskutečnil již 8. ročník pohárového turnaje v kopané, kterým každoročně vzpomínáme na naše zesnulé kamarády.

Turnaje se zúčastnila čtyři mužstva:

Popice, Pouzdřany, Šakvice a Vranovice

Výsledky:

Popice – Pouzdřany 5:2 (Dan Tinc 3x, Daniel Topinka, Jakub Šťastný)

Šakvice – Vranovice 3:1

V zápase o 3. místo porazily Vranovice mužstvo Pouzdřan 3:1

Ve finále se stejně jako v loňském roce střetla mužstva Popice a Šakvice.

V dramatickém zápase se v normální hrací době hrálo bez branek a musely rozhodnout penalty. Hráči Šakvice měli dvakrát výhodu utkání v penaltovém rozstřelu rozhodnout.

Domácí brankář Jan Straka však svůj tým podržel a nakonec domácí slavili vítězství.

Popice – Šakvice 0:0 na penalty 6:5

Penalty proměnili:

Radek Fiala, Dan Tinc, Radek Rožnovský, Daniel Topinka, Leoš Vintřlík a rozhodující Vojtěch Straka.

Za domácí nastoupili v pohárovém turnaji tyto hráči:

Jan Straka – Jaroslav Konečný, Radek Fiala, Miroslav Singer, Milan Straka, Ivo Škarp, Dan Tinc, Jiří Buriánek, Leoš Vintřlík, Radek Rožnovský, Vojtěch Straka, Daniel Topinka, Roman Sovka, Zdeněk Hudec, Jakub Šťastný a Roman Ryží.

Střídalo se hokejovým způsobem.

Přehled podzimních zápasů:

5.9.2015	Vranovice/Přibice – Popice, výkop v 13:00
12.9.2015	Velké Pavlovice – Popice, výkop v 13:00
19.9.2015	Popice – Vrbice, výkop v 13:00
26.9.2015	Nikolčice – Popice, výkop v 13:00
3.10.2015	Popice – Břeží, výkop v 13:00
10.10.2015	Novosedly – Popice, výkop v 13:00
17.10.2015	Popice – Hustopeče, výkop v 13:00

TJ Palava Popice

Polovina jezdecké sezony za námi

Jak ten čas letí, jezdci a koně TJ Palava mají polovinu závodní sezony za sebou. Od března do poloviny srpna nás na šestnácti veřejných závodech reprezentovali Pavel Koláček, Monika Švecová a Ilona Škodíková s koňmi S-Classic, Schengen, Schimi, Sochi a Senlly.

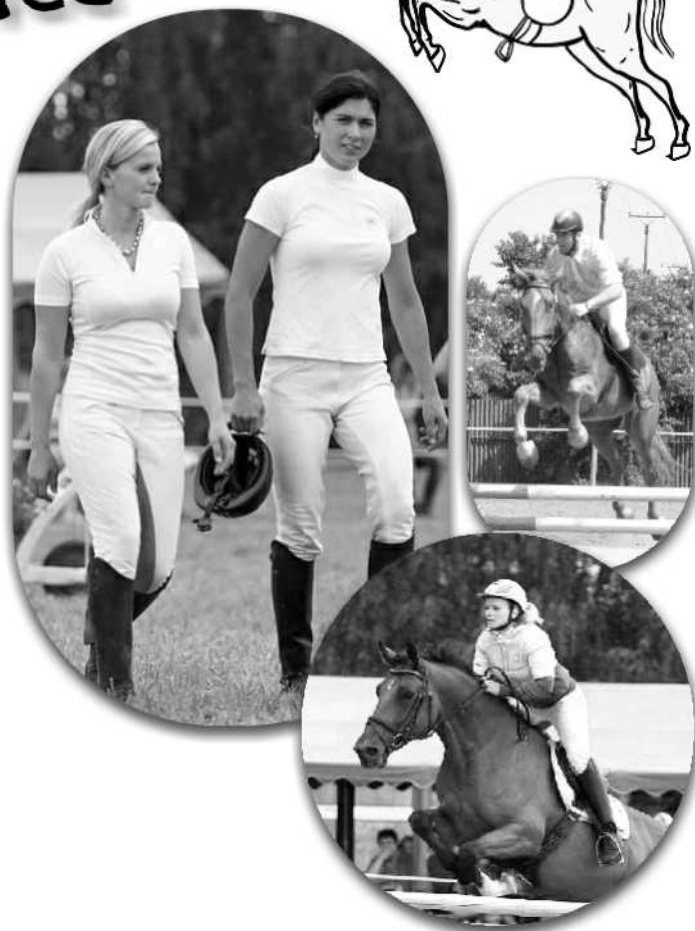
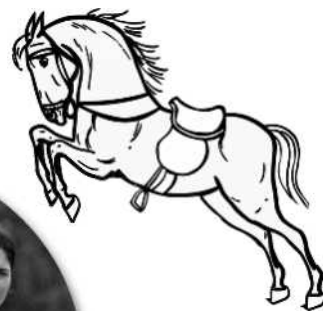
K nejvýznamnějším startům patřily závody v Trenčíně, Olomouci, Brně, ale i na Hanáckém poháru v Pravčicích, Kroměříži, Janově a dalších, odkud si naši zástupci odváželi ta nejpřednější umístění z hlavních soutěží.

Nejvíce se dařilo zkušené dvojici Pavel s Classicem, kteří dokázali v silné konkurenci zvítězit v Olomouci, Trenčíně, Pravčicích, Brně a Našiměřicích. Ale i přední místa v Kroměříži, Chrámčném a Janově mají svoji hodnotu.

Dobře mu sekundovaly, i když ne s tak výraznými úspěchy, Monika s Ilonou, které rovněž v poli startujících atakovaly přední místa.

V závěru sezony před námi stojí velmi důležité závody v Holešově, Skačticích, Přerově a v Brně. Ale také domácí soutěž Cena Palavy, která se koná 13. září a na kterou Vás srdečně zveme.

Pavel Koláček

Naši popičtí plavci

Sourozenci Podešťovi zakončili i letos letní plaveckou sezónu účastí na Mistrovství ČR.

Michal soutěžil v 6ti především kraulařských závodech. Zaplavával vše ve svých osobních rekordech a nejvíce si cení 10.místo v závodě 1500m kral a 200m znak. I ostatní umístění byla velmi pěkná – do 17.místa (závodů 24 z celých ČR).

Radka se účastnila Mistrovství ČR dorostu počátkem července v Pardubicích. S umístěním na 9. a 10. místě byla spokojena. I ona zaplavávala osobní rekordy a hlavně splnila limity pro start ve všech prsařských disciplínách (50, 100 a 200m) na Mezinárodním mistrovství ČR v polovině července v Praze.

Tím však letos neskončili. Bazén jim začíná být malý, a tak se rozhodli spolu s dalšími dětmi z oddílu, že vyzkouší dálkové plavání – u nás to znamená rybník, přehrada, řeka... Poslední červnový víkend jsme se vydali do Lužic u Hodonína, kde jsme se účastnili 1.ročníku „Lužické míle“. Akce byla velmi pěkně připravená, a protože se jednalo o veřejný závod, zasoutěžily si nejen děti, ale i jejich rodiče a trenéři. Na trať hlavního závodu – 1600m se vydali i Radka s Michalem, maminkou a babičkou. Výsledek? Kromě poháru a medailí hlavně chuť zkusit to znovu.

Příležitost se našla v rakouském Tullnu. Oba sourozenci si zde zaplavali 1000m, a protože jejich čas byl méně než 15 minut, byli v hodnocení zařazeni do tzv. elitní skupiny. Radka se tady stala absolutní vítězkou a Michala porazili pouze 2 muži z řad rakouských plaveckých záchranářů.

Michal se tedy rozhodl, že zkusí oficiální závod našeho plaveckého svazu, a to O pohár Vltavy. Trať pro starší dorost měřila 3 km. I když voda neměla ani celých 18 stupňů, vydržel a vybojoval si stříbrnou medaili a tím se kvalifikoval na mistrovství republiky.

Vývrcholením sezony dálkového plavání byla účast dětí 25. a 26. 7. na závodech v Hlučíně. Radka se vydala na trať dlouhou 1 km, minula však jednu bóji, a tak ji diskvalifikace připravila o medaili. Michal v závodě na 3 km zopakoval umístění z Prahy a získal stříbro. Voda byla tentokrát velmi příjemná. V neděli pak oba nastoupili do závodu nejtěžšího – poprvé měli absolvovat 5 km ve volné vodě. Radka zabojovala a mezi dorostenkami obsadila pěkné 4.místo.

Pro Michala to byl zároveň závod Mistrovství ČR. I on zabojoval, obsadil 3.místo a získal tak svoji první medaili z nejvyšší soutěže.

V srpnu pak následovaly dny odpočinku a relaxace a novou sezónu společně s ostatními členy oddílu zahájí 25.8. týdenním soustředěním v Brně.

MH

OSOBNOSTI OBCE - JAN SINGER

Ve středu 22. července utichlo srdíčko popické fotbalové legendy - Jendy Singera. Pojdme krátce zavzpomínat na jednu z největších osobností naší obce.

Jan Singer se narodil v březnu 1943 v obci Uhřice na Hodonínsku. Jeho rodiče se přestěhovali do Popic po skončení války v roce 1945. Po absolvování základní školy studoval na střední zemědělské škole v Moravské Třebové. Zkoušel i studium na vysoké škole, tu ale časem opustil. V místním zemědělském družstvu pak zpočátku pracoval jako zootechnik a později se stal vedoucím střediska chovu prasat na Pískách. V Popicích našel i svou ženu Květu, s kterou měl tři děti. Jenda byl velmi inteligentní a pohybově nadaný. Byl soutěživý, hravý a v kolektivu velmi oblíbený. Okruh jeho koníčků byl velmi pestrý (hrál skvěle šachy, stolní tenis, karty, rád chodil na houby), ale největší jeho zálibou vždycky byl fotbal. Již od mládí patřil ke hvězdám místního klubu. Byl nadaným útočníkem, střelcem mnoha krásných gólů. Jeho pověstnou střelu šajtlí si dodnes pamatuje spousta starších diváků, kteří ho obdivovali. Hráčskou kariéru ukončil poměrně záhy, v 28 letech. Rozloučil se stylově – dvěma góly do sítě mužstva z Vrbice.

Poté začala jeho funkcionářská kariéra. Málokdo z nás ví, že koncem šedesátých let byl jedním ze zakládajících členů Tělovýchovné jednoty Palava Popice.

Koncem sedmdesátých let minulého století se stal

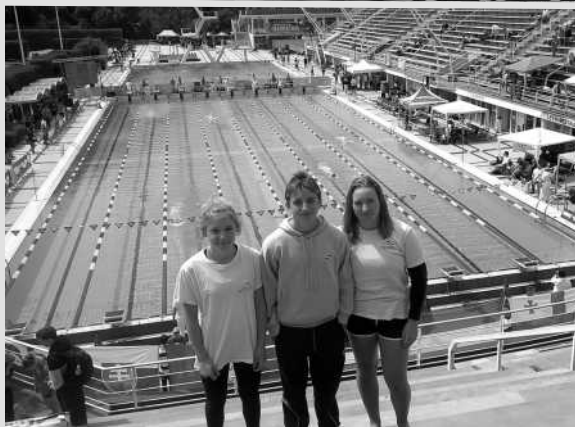
předsedou Tělovýchovné jednoty Sokol Popice. Bylo i takové období, kdy kromě toho, že byl předsedou, vykonával i funkci pokladníka, hospodáře a uklízeče. Toto složité období s podporou své rodiny dokázal překonat a začalo se blýskat na lepší časy. Vedle funkce předsedy zastával mnoho let i funkce trenéra či vedoucího fotbalového mužstva. Pod jeho vedením vyrostla spousta hráčů místního oddílu.

Největší úspěch zažil v roce 1992, kdy poprvé v historii postoupilo popické fotbalové mužstvo do I. B. třídy krajské soutěže. Podobný úspěch se podařil zopakovat i o deset let později - mnozí z Vás si jistě vzpomenou na památné poslední utkání v Rakvicích, kde se rozhodlo o postupu z okresního přeboru.

Koncem devadesátých let začaly přicházet i zdravotní problémy. Jenda byl na operaci s cévami, srdcem, plícemi, ale vždy ukázal srdce bojovníka a s vydatnou pomocí rodiny všechny zdravotní komplikace ustál.

V roce 2006 se stal čestným PREZIDENTEM Sokola Popice. Za svou nevšední a mnoho let trvající aktivitu byl několikrát odměněn okresním i krajským fotbalovým svazem. V poslední době se věnoval svým vnukům a práci ve vinohradu. Pochopitelně nevynechal žádný soutěžní zápas místních fotbalistů.

Věříme, že za budoucí generace popických fotbalistů se nebude PREZIDENT stydět.

PLÁN KULTURY OBCE POPICE říjen - prosinec 2015

ŘÍJEN

- 4.10.2015 POBESEDA 2015 - Komise kultury, SPOZ
- 5.-11.10.2015 TÝDEN KNIHOVEN
- 17.-18.10.2015 NAROZENINOVÉ STŘÍLENÍ
Střelnice Popice
- 24.10.2015 HUBERTOVSKE SKÁKÁNÍ - TJ
Palava od 13:00

LISTOPAD

- 14.11.2015 KROJOVANÉ MARTINSKÉ HODY
Popická chasa
- 28.11.2015 ŽEHNÁNÍ VÍN - Kulturní dům Popice
v 15:00 hodin - MO ČZS

PROSINEC

- 5.12.2015 ČERTOVINY - Spolek popických žen
VÁNOČNÍ DÍLNA V KNIHOVNĚ
- 18.12.2015 ZPÍVÁNÍ POD VÁNOČNÍM
STROMEM - ZŠ a MŠ, Komise
kultury
- 27.12.2015 POZEZENÍ U CIMBÁLU - Komise
kultury

Zpráva Sboru pro občanské záležitosti Společenská rubrika květen - září 2015

60 let

Havlík Václav
Šedá Věra
Krajčová Věra
Topinková Věra

65 let

Matějů Hermína
Zálešák Jan
Hradilová Milada
Masař Ondřej
Huňar František
Huňarová Věra
Straková Dana

70 let

Mgr. Luňáček Ladislav
Ježová Zdenka
Hrdlička Bohuslav
Matýšková Anna
Štěrba Jindřich
Straková Jana

71 let

Šimkovičová Terezie

72 let

Urbánek Jaroslav
Škola Vladimír
Kolesa Josef

73 let

Sekanina Milan

74 let

Frýdková Anna
Nasadilová Jiřina
Zelinková Růžena

75 let

Lejska Václav
Skotalová Anna

76 let

Škola Josef

77 let

Rampáčková Zdenka
Beňová Marie

79 let

Konečný Josef
Klouparová Marie

80 let

Hanyášová Jarmila

81 let

Lovecký Jaroslav
Komárková Herta
Frýdek Jan
Osičková Zdenka

82 let

Urbanová Anna

83 let

Fantová Anna
Matýšková Růžena
Blahová Marie
Somošiová Marie

85 let

Mikulicová Marie
Šebestová Anna

86 let

Bártečková Marie

90 let

Procházka Jan
nejstarší muž obce

92 let

Veselá Květa

93 let

Kolářková Emilie
nejstarší občanka

Blahopřejeme!

Sekaninová, srpen 2015

V měsíci dubnu se narodily děti:

- ✿ Vendulka Topinková
- ✿ Dominik Příbyl

V měsíci červnu se narodila:

- ✿ Nelinka Vašková

V měsíci srpnu se narodil:

- ✿ Lukáš Otáhal

**Slavnostní vítání občánků
v obřadní síni OÚ Popice**

25. dubna
Viktorka
Neubergová

6. června
Dominik
Příbyl

Úmrtí:

- 14.4.2015 zemřel pan **Jaroslav Jílek** ve věku 82 let
- 23.4.2015 zemřela paní **Jiřina Singerová** ve věku 88 let
- 9.5.2015 zemřel pan **Jiří Pecko** ve věku 52 let
- 13.5.2015 zemřela paní **Marie Jílková** ve věku 88 let
- 28.4.2015 zemřel pan **Karel Šopík** ve věku 66 let
- 23.6.2015 zemřel pan **Jan Procházka** ve věku 90 let
(byl nejstarší muž obce)
- 22.7.2015 zemřel pan **Jan Singer** ve věku 72 let
- 26.8.2015 zemřel pan **Antonín Bárteček** ve věku 61 let

AMERIKA

část 1.

Jaká je vlastně Amerika?

Tematicky rozepsaný roční pobyt v Americe a pohled na tuto zemi takový, jaká opravdu je.

JAK NA TO

Vlastně to ani nebyl můj nápad. Vše to začalo tak, že jsem se jako další člen naší velké rodiny dostal do věku, kdy byl čas poznat něco nového, vzrušujícího a něco, co mi zaručeně prozkouší moji dospělost, do které jsem se dostával před mým odjezdem. Už rok před tím, než jsem se měl do USA vůbec vydat, začalo se pomalu řešit veškeré papírování a peníze. Spolu s těmito přípravami jsem začal svádět těžký boj sám se sebou a s tím, proč bych měl někam na rok jezdit, když mám doma velké množství kamarádů, stálou práci, motorku a krásnou přítelkyni. Všichni kolem mě chodili a plácali mě po ramenou, že slyšeli, že jedu do Ameriky. Všichni byli víc vzrušení, než já, kdo se bál sám sobě přiznat, že tam jet nechci a že se tady mám dobře.

Ani jsem se nenadál a seděl jsem v kanceláři agentury ASSE (American Scandinavian Student Ex-change) s pobočkou v Praze, která celou cestu a studium měla zařizovat a vzít si jen za zařizování 7000 USD. Postarší paní, která ví, že jsem si o cestě nejistý, seděla naproti mně a s neustálým úsměvem (ještě aby ne, za ty peníze) se mě snažila přesvědčit, jak si to v Americe užiju, najdu si kamarády, naučím se pořádně anglicky a budu mít jiný pohled na svět.

REDAKCE ČTENÁŘŮM

Redakce děkuje všem, kdo svými příspěvky obohatili náš zpravodaj. I nadále můžete přispívat svými články, poznámkami, názory, náměty a nápady. Stačí sdělit ústně nebo písemně kterémukoliv ze členů redakce (jsou uvedeni v tiráži časopisu) nebo některému ze zastupitelů obce. Komunikovat lze i elektronicky.

Email: popickyzpravodaj@seznam.cz
nebo noly@volny.cz

V časopise je možné také zveřejňovat inzeráty a reklamy firem

Ceník inzerce:

- celá strana (A4) 1600,- Kč
- půl strany (A5) 800,- Kč
- čtvrt strany (A6) 400,- Kč
- osmina strany (A7) 240,- Kč
- řádková inzerce typu prodám - koupím zdarma
- blahopřání s fotografií 40,- Kč
- firemní logo na titulní straně + 1 článek ročně 2000,-Kč

Uzávěrka dalšího čísla bude koncem listopadu 2015, přesný termín bude včas zveřejněn na Infokanálu.

Tyto informace vypouštím druhým uchem ven a přemýšlím nad tím, jestli na mě moje přítelkyně počká, že nechci opakovat ročník gymnázia kvůli roku v Americe a co budu dělat s motorkou.

Děkuji mým rodičům tolikrát, kolikrát přišli ke mně do pokoje a stručně mi vysvětlili, že doma dělám "hovno", ve škole jsem průměrný a potřebuju se někam podívat, dokud mě to může ještě změnit. V té době jsem neviděl nic, co bych dělal špatně, protože mi nechybělo absolutně nic k naprostému životnímu komfortu.

Postupem času jsem si snažil eliminovat vše, co jsem viděl jako nevýhodu pro to odjet na rok pryč a kolem června jsem se do Ameriky začal opravdu těšit. V červnu jsem ale měl zároveň dostat umístěnkou do hostitelské rodiny za oceánem, přičemž jsem začal být paranoidní - odletět jsem měl v srpnu a umístěnka v červnu ani v červenci nikde. Bylo 14 srpna, když mi zazvonil telefon, že se pro mě našla rodina. Vzhledem k tomu, že jsem měl za dva týdny odletět, začal jsem si balit téměř ten den, co jsem se to dozvěděl. Vzrušení ze mě trochu opadlo, když jsem začal komunikovat s mojí hostitelskou "rodinou" a dostal jsem fotky z místa, kde jsem měl bydlet. Mojí "rodinou" měla být postarší paní - psí záchranářka. Bylo mi to v tu dobu celkem výhodou, protože mi přišlo lepší se přizpůsobovat jednomu člověku než celé rodině. Navíc jsem se dozvěděl, budu mít ještě jednoho společníka - studenta z Gruzie. Měl jsem radost, že budu s klukem z Evropy na jednom místě. Neviděl jsem zároveň nic na tom, když mi paní Tereza, moje budoucí hostitelská matka posílala fotky pitbullů, které vychovává, což se mojí mamce silně přičilo.

Do Ameriky jsem se definitivně těšil a přehlížel jsem i to, co jsem asi přehlížel neměl

CO ZA TO

Když jsem poprvé přišel do obchodu s potravinami, byla radost pohledět na ty ceny. Proč neutratit za něco co potřebuji a ještě si koupit při té příležitosti když jsem v obchodě kopec dalších věcí, když je to tak hrozně levné? Tohle byla moje iluze trvající asi první čtyři měsíce. Nebyl jsem schopen se přeorientovat a ty velmi zrádné cenovky v dolarech jsem prostě miloval.

Nakupoval jsem vše, i to, co jsem nepořeboval. Ni-kdy bych nečekal, že to na mě udělá tak hrozně klamný a stupidní dojem. Po čase, kdy peníze z karty pořád mizely a mizely, jsem si začal všechno přepočítávat a zjistil jsem, (ano, nemohl jsem uvěřit, že jsem takto “naletěl”), že jsou tady potraviny asi dvakrát, ne, nepřeháním, dvakrát dražší než u nás. Tak jsem začal svoji ekonomiku regulovat. I s 300 dolary na měsíc, které jsem měl mít podle smlouvy na útratu jsem byl schopen často utratit i dříve, i přesto, že jsem se snažil opravdu neutráct. Postupem času, kdy jsem pozjišťoval, jaké mají průměrné příjmy lidi tady jsem zjistil jednu věc - je vyrovnáno. Máme přesně poloviční platy než lidé v jedné z nejchudších zemí v USA, je tady ale dvakrát draž. Kam se podíváte, tam je draž, kromě jedné věci, což je naprostá slast a to je benzín v přepočtu za 18 Kč za litr. Není divu že místní pořád neomrzely pick-puy s pětilitrovými motory se zvukem podobným traktoru. Není taky divu, že se mi moji vrstevníci smáli, že děláme za 3-4 dolary za hodinu v Česku, přičemž oni mají nejnižší možný plat za hodinu 7,25 USD.

DÁLKY ZBLÍZKA

První věc, které si po příjezdu do v mém případě Jižní Dakoty všimnete, je to, že tady uvidíte vše, co vidíváte v Amerických filmech. Prvních pár týdnů jsem si to vyloženě užíval.

Ty dřevěné domy, rovné, nekonečné silnice uprostřed ničeho, obrovské pic-kupy, Harley-Davidson řidiči v kožených kalhotách a bundách bez přilby s brýlemi jen v šátku, zbraně všude, kam se podíváte, muži typicky v kovbojských botech, riflích, flanelových košilích a klobouku, prostě všechno, co si myslíte, že existuje jen ve filmech. Je to opravdový životní styl a hrozně to na Vás dýchne, když sem přijedete.

Je to tady taky velké a to hodně. Když se chcete někam dostat, musíte sednout do auta a to na hodně dlouhou dobu. Auto je vlastně jediný dopravní prostředek. Něco jako autobusy nebo veřejnou dopravu tady uvidíte zřídka. Je to moc velká a málo zalidněná plocha na to tady něco takového pořádat, což se týká i další dost nevýhodné věci - absence taxíků. Jižní Dakota se rozkládá na ploše 200,000 kilometrů čtverečních, což je o trochu více než naše vlast, která je velká 78,000 kilometrů čtverečních. Šok ale nastane v moment, kdy se dozvíte, že v Jižní Dakotě nežije ani 800,000 lidí. Při jejich cenách pohonných hmot bych se ale vydal projet celou Ameriku. Auto je tady tak oblíbená věc, že tady chodce nepotkáte a to doslovně. Auto se bere i do 100 metrů vzdáleného obchodu.

Stále si všímám nezvyklých a jiných věcí, které v Evropě nikdy neuvidím. Hned v závěsu po vzdálenostech přichází další věc, která Vás spíš vyděsí, než překvapí. Je to špinavost a celková nepřilíh velká péče o hygienu kamkoli jdete - zejména kamkoli jdete jíst. Tento problém se tak moc netýká exteriéru, jako interiéru Jižní Dakoty. Nedovolím si po roce žití v jedné zemi přisuzovat tento problém “Americe”. O hygienu se tady nedbá a restaurace jsou prostě špinavé. Dostane se Vám špinavých talířů, sklenek a příborů ať navštívíte fastfood jakékoli cenové kategorie - všude je to jedno a to samé. Nejsem nějaká fajnovka, ale v restauracích si netroufám pít bez brčka nebo jíst bez toho, abych si příbor znovu sám očistil. Je tady ještě jedna věc, která mě trochu zarazila a to je nezvyklá hluchost kterou oplývají téměř všechny restaurace. V někte-rých případech jako Bufallo Wild Wings se prostě spolu s asi 80-ti televizory v restauraci nemáte šanci bavit aniž byste na sebe křičeli.

Každopádně, když Vás nenadchnou fastfoody, obchodní řetězce Vám o mnoho větší radost neudělají. I po roce marně brouzdám po obchodech s potravinami a hledám něco, co bych si mohl uvařit, připravit z několika ingrediencí nebo vyrobit, ale marně. Většinu věcí, co v obchodech potkáte, jsou polotovary. Předvařené, předpečené, předsmažené, předpřipravené. Nemůžu najít téměř nic jiného než krabice a mražené pytle s hranolkami, s kuřecími nugetkami, s hamburgry, pizzami a ostatními typickými americkými lahůdkami. Tohle pro mě byl hlavní kámen úrazu začátkem pobytu, v té době, kdy se mi krabicové jídlo nelíbilo jsem si do obchodu chodil pro sušenky Oreo, protože to bylo to jediné, co jsem znal z domu. Tehdy jsem taky ještě nevěděl, že mi brzo nic jiného, než se přeorientovat nezbyde, jelikož žiji s obézními rodiči, kteří se nestravují jinak než právě těmi polotovary.

Když jsem začal pronikat do života mladých, narazil jsem tady na jednu naprosto zásadní věc, která se zcela liší od života v Česku - zdejší teenageři mají nulovou důvěru. Vlastně jsem si toho všeho začal všimát už dávno, když se dozvěděli, že můžeme pít už v 18-ti letech. Věková hranice pro konzumaci alkoholu je tady 21 let. Všichni ale víme, jak je to ve skutečnosti s věkovou hranicí v alkoholu v Česku a všichni víme že není problém potkat v barech či diskotékách opilé 13-ti leté slečny. Vyličil jsem jim to tak, jak to je. Po mém povídání na mě zůstali zírat s otevřenou pusou. Je tady naprosto nemožné, aby měli teenageři alkohol, je to téměř tabu. "ID" - informační karta o Vašem věku se kontroluje v barech i lidem s šedými vlasy kdykoli si objednají něco alkoholického, což mi přijde trochu směšné a přehnané.

Pod 21 nemůžou pít v žádném případě, ale můžou řídit už od 14-ti let? Tuto otázku si položíte asi jako jednu z prvních, když spatříte děti za volantem. Ano, věková hranice pro řízení auta je 14 let a přijde Vám to v první moment neuvěřitelné, vidět takto mladé lidi řídit. Má to ale jeden háček - jestliže tyto děti nebudou moct řídit auto, nikam se nikdy nedostanou. Jak už jsem zmínil, žádný autobus ani jiný možný způsob dopravy než auto tady totiž nenajdou a proč nedat důvěru lidem, kteří mají na práci tady na těchto silnicích jen držet volant rovně a zapnout si tempomat na jejich autě se zásadně automatickou převodovkou? Postupem času mi ale došlo že řízení auta je zhruba jediná důvěra, kterou mají. Škola drží nad studenty velkou ochrannou ruku. Přijde mi to, jakoby se studenti vychovávali až do 21 let v jakési sociální izolaci a po dosažení zmíněné věkové hranice jsou vypuštěni do světa jako z klece. Je tady mnoho věcí, které mě k tomuto názoru přivedly.

Začněme tím, že ve škole si ani neškrtnete. Kamery jsou na každém rohu a o přestávkách trvajících 3 minuty Vám není dovoleno mluvit se spolužáky na chodbách, nikoli vytáhnout telefon z kapsy. Celá škola se v určitý čas odebere do jídelny, kterou vyloženě střeží učitelé. Není dovoleno navštěvovat ostatní stoly a kam si sednete, tam musíte sedět po celý čas Vaší obědové pauzy. Místy si prostě příjdu, jak kdybych byl v nějakém campu pro převýchovu. Školní ples na začátku května byl ale třešnička na dortu. Všichni studenti nemohli přestat mluvit o plesu už v lednu, kdy všechny přípravy započaly a vše se motalo další měsíce jen kolem plesu. Bude to parádní, je to nejlepší den v roce, dostávalo se mi. Vše začalo asi tak, jak jsem si představoval. Pěkná večere ve vyzdobené hale, později focení s rodiči a kamarády. Po focení s rodiči byli všichni studenti nahnáni zpět do haly, kde se ztlumily světla a pustila se diskotéková hudba. Na taneční ploše po všech stranách seděli učitelé. Trochu jsem nechápal, co dělají, poté, co jsem ale chtěl opustit halu a jít do auta pro peněženku a byl jsem zastaven s tím, že halu teď už opustit nesmím, protože je tady možnost, že můžu pít, jsem všechno pochopil a v tichosti jsem zuřil, jestli se mi tohle snad jen zdá. Vzhledem k mé celoroční dobré vizitce jsem halu já opustit mohl s doprovodem učitele k autu a zpět. Po "afterparty" jsme se měli všichni přesunout do města, kde byl připraven další program. Jak ale přesunout všechny studenty do jiného města, když přijeli auty? Přece tak, že postavíte na hlavní silnici kolonu vedoucí učitele, prošpikovanou učiteli a končící učitelé dohlížející na to, aby jste po cestě náhodou neodbočili někam jinam. Po příjezdu do dalšího města nás všechny účastníky plesu čekalo milé překvapení - policie s dýchacími přístroji, jejichž kontrolou musel každý projít. V 1 hodinu ráno začal kouzelnický a imitační program. Oficiální konec programu byl ve 4:30 ráno, proto, abychom prý už neměli chuť jet někam jinam než do postele. Jsem ve vězení nebo ve škole?

Zbyněk Surovec

Pokračování příště

... v druhé části se Vám pokusím přiblížit Americký styl života mýma očima. ...

Soutěž o nejlepšího tanečníka verbuňku

V sobotu 13.6. se historicky první zástupce Popic Jaroslav Krčmář zúčastnil regionálního kola soutěže o nejlepšího tanečníka verbuňku. Pro tuto akci si nechal ušít popický kroj v úpravách přímo pro tuto soutěž (tak jak má kroj vypadat), aby nedošlo ke strhávání bodů od porotců. Celkově soutěžilo 16 mladých verbůřů. Jaroslav Krčmář se umístil na 9.místě. Vítězem soutěže byl šakvický rodák Marek Kraus, který přímo postoupil do finálového kola ve Strážnici.

Důležitým bodem ovšem je to, že díky prvnímu soutěžícímu v této soutěži získaly Popice možnost v roce 2016 pořádat tento festival pod názvem „Popice pod Pálavou“ a oficiálně tak posunout hranice Hanáckého-Slovácka až na své území. Doposud oficiální hranice končí obcí Hustopeče a Šakvice.

Jaroslav Krčmář

Procházka po Popicích

Chtěla bych se tímto s Vámi podělit o nevšední zážitek sobotního odpoledne 16.5.2015

Na prvním Retro plese OÚ v Popicích jsem vyhrála zvláštní cenu, a to procházku po Popicích s prohlídkou kostela, fary a kapličky. Průvodcem této procházky byl pan Josef Urbánek. Po domluvě s p. Urbánkem jsem na tuto prohlídku pozvala svoje děti, vnuky i malou pravnučku a hlavně své kamarádky a spolupracovnice z vinohradu u Židků.

Prohlídku jsme zahájili ve 14 hod. v kostele sv. Ondřeje, který jako jediný v brněnské diecézi je zasvěcen tomuto svatému. Při poutavém vyprávění jsme se dozvěděli zajímavé věci. O založení kostela, významu soch, obrazů a křtitelnice.

Byli jsme se podívat na kůru, kde jsme si prohlédli varhany, pak jsme vystoupali až do věže k hodinám a oknem jsme si prohlédli naši vesnici a ti nejodvážnější se také podívali až ke zvonům.

Na faře jsme obdivovali krásná funkční kachlová kamna. Vycházkou jsme se vydali ke kapličce, ketrá je zasvěcena svatému Rochu, Rozálii a Šebestiánovi. Líbila se nám ozdoba a výzdoba oltářů. S procházkou a prohlídkou jsme byli velice spokojeni, mnozí z nás jsme tato místa viděli poprvé.

Jablko

Před lety jsme koncem srpna seděli u nedělního oběda i s dcerou a její rodinou. Za pár dnů nastupoval můj vnuk do druhé třídy. Dcera mu povídá: „Nezapomněl jsi, že po prázdninách máš umět tu básničku o jablíčku?“ Zapojoil jsem se do debaty a říkám: „Já taky umím jednu hezkou básničku.“ Dceři a zeťovi ztuhly rysy ve tváři, zeť ještě cosi hlesl – znělo to jaksi proboha ne, ale vnuk se tak odmlčavě netvářil – zřejmě jsem se netvářil dostatečně vážně a on věřil nějakou legrácku. Když tu básničku očividně chtěl slyšet, zarecitoval jsem:

Koulelo se jablíčko, koulelo se z vršku, narazilo na kámen, rozbilo si dršku.

Opravdu jsem ji řekl jen jednou. Než začal školní rok, uplynul více než týden. Po několika dalších dnech mi žena říká: „Raději se vyhýbej paní učitelce našeho Michala.“ Samozřejmě si básničku pamatoval. Jasně, že ji přednesl. To vše bylo možné jen tak přejít, jako by se ani nestalo. Ale vrchol byl, když se jeden vzdělání chtivý vnukův spolužák přihlásil a zeptal se paní učitelky, kdy že se budeme i my ostatní učit tu hezkou básničku, kterou říkal Michalovi jeho dědeček. Jak se má zachovat učitelka v takovém případě? Jak chlapci vysvětlí, že dětem odpírá vzdělání? Někou dobu jsem se manželčinou radou řídil, až jsem usoudil, že se na celou věc zapomenlo. A protože se domnívám, že je lépe omluvit se pozdě než nikdy, říkám tedy veřejně: Paní učitelko, omlouvám se, byl to ode mne jen takový hloupý nápad a slibuji, že už to víckrát neudělám a že se opravdu polepším.

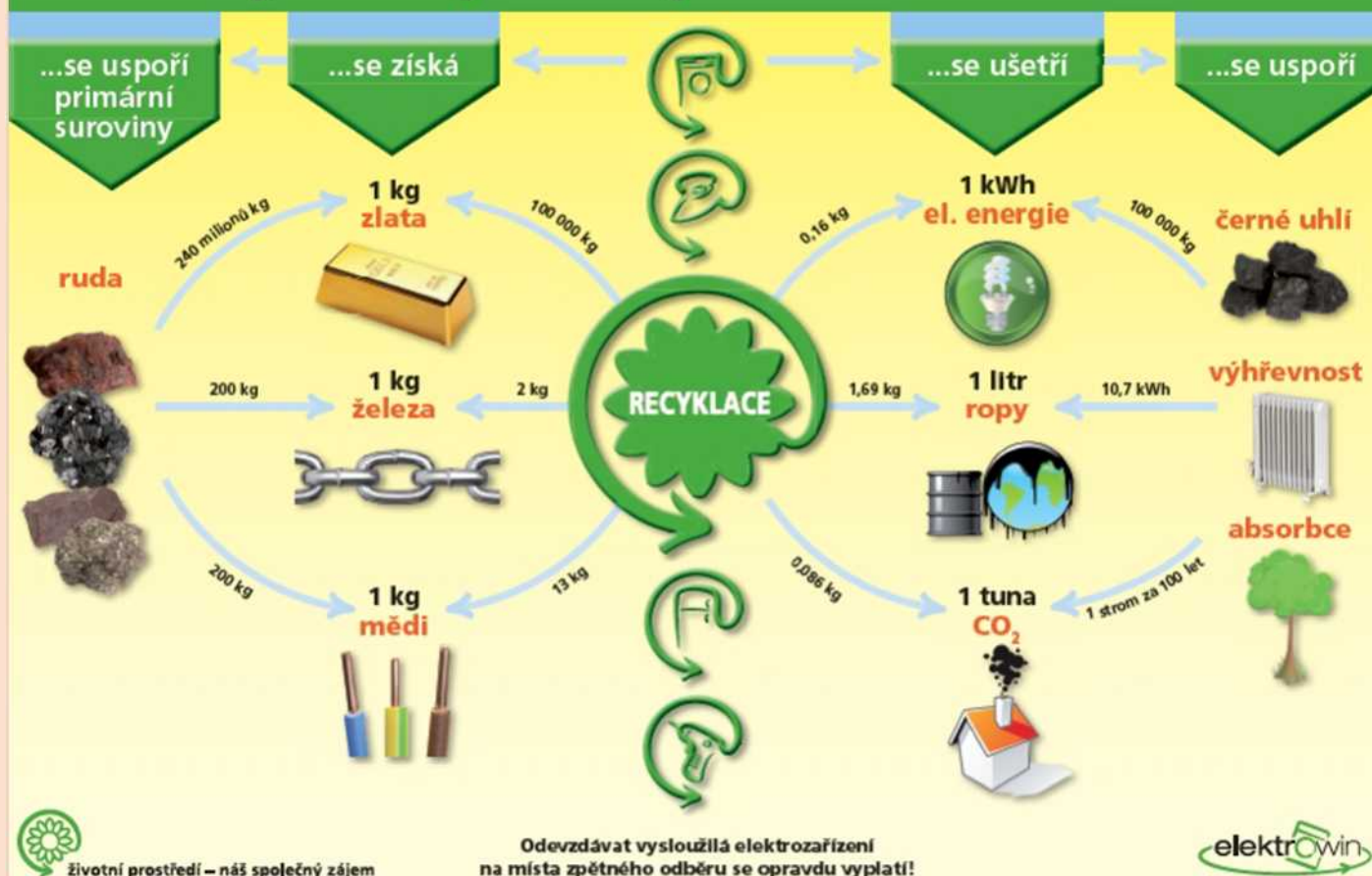
VH

Poděkování patří hlavně panu Urbánkovi, který si pro nás udělal čas a připravil nám krásné sobotní odpoledne, které jsme zakončili společným posezením u kávy. Ještě jednou velké díky.

Marta Otáhalová

Recyklací vysloužilých elektrozařízení...

KOVOLIT, a.s. se sídlem v Modřicích, nabízí zaměstnání na hlavní pracovní poměr v následujících pracovních pozicích:

- **Strojírenský dělník/dělnice v obrobě** – obsluha CNC obráběcích center; nepřetržitý provoz
- **Slévárenský dělník/dělnice na povrchové úpravě** – práce na hranicím lisu, ruční broušení nebo vrtání; nepřetržitý provoz
- **Odlévač/odlévačka** – obsluha tlakových licích strojů; nepřetržitý provoz
- **Kovář** – obsluha kovacího stroje; třísměnný provoz
- **Řidič/řidička VZV** – odvoz vyrobených kusů a navážení materiálu; nepřetržitý provoz i dvousměnný provoz
- **Strojní opravář** – opravy a prohlídky strojů; nepřetržitý provoz
- **Nástrojař-strojní mechanik** – práce při údržbě a opravě forem nebo zápustek; nepřetržitý provoz
- **Elektrikář** – opravy a prohlídky elektroinstalací strojů; nepřetržitý provoz

Základním předpokladem je ochota a chuť pracovat. Uchazeče a uchazečky bez pracovních zkušeností na první čtyři uvedené profese zaškolíme. Výhodou je vyučení v oboru „kovo“. U řidičů a řidiček VZV požadujeme praxi a platné oprávnění k řízení VZV. Pro pozici strojní opravář (zámečník), nástrojař - strojní mechanik a elektrikář (vyhl. 50/1978Sb.) požadujeme minimálně vyučení v oboru a praxi.

Kontakt: KOVOLIT, a.s. Nádražní 344, 664 42 Modřice

tel. +420 532 157 450, +420 532 157 879, mobil: +420 606 740 713, email: personalista@kovolit.cz

Další volné pracovní pozice jsou uvedeny na www.kovolit.cz/kariera

**1. Sára Brychnáčová
Jaroslav Krčmář**

**2. Anna Záležáková
Filip Lejska**

**3. Dana Halšová
Jiří Bobal**

**4. Markéta Křivánková
Jakub Hanák**

**5. Denisa Dubcová
Radim Novotný**

**6. Antonie Soušková
Rostislav Matějů**

**7. Sabina Šopíková
Miloš Kotlán**

**8. Kristýna Hanušová
Tomáš Vachala**

**9. Žaneta Lejsková
Lukáš Galbavý**

**10. Andrea Straková
Lukáš Bohutinský**

**Roman Ruska
Marek Bristenský**

Tomáš Taufer

